

تھی دندرانٹزی انت

مندوست بگٹی

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ
عدالت روڈ، کوئٹہ

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیداء اکیڈمی ۽ رضاۓ کش ایشی ۽ مواداں چاپ کُت نہ کنت۔

تحمی ڏردا نظری انت
(شاعری)

مندوست بگٹی

ء 2019ء

ISBN # 978-969-680-095-8

نہاد: 200/ کلدار

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب ذکی پرنٹنگ پریس کراچی ۽ چاپ کنا نینگ ۽ شنگ کنگ۔

لڑ

تاکدیم

سرگال

8	پیش گال... حمید لیغاری.....
10	1- مردم شنت پھل بنت ہر ہندا
13	2- اور مرضِ لا دوا تھر کھن
15	3- دژ منانی شہر نیا مانشتے ہے
18	4- تھی شذتی اء
20	5- تھی مہر تہ پیشا نیستہ پنجی
22	6- پھڈا ہنج آسر انیستیں
23	7- تھر اگشیت من کھاڑاں شہ
25	8- مناد نیا یاوٹی پنجی نے
26	9- تھہ شذغ نے تہ رشے منیں اڑ من ششہ
28	10- مروثی تھی بکا گلکیں مچاں جیڈی
30	11- حجاب اء دے مخن او ڈھر
31	12- من کھٹی غماں، غم منیں غماں
32	13- من وٹی سینغ تھی ڈڑا شہ پر گھذا

33	14- تھے سخنہ واڑھی مسٹیں
34	15- گشاں من چھے
35	16- ہے بھیر انصیو امسٹیں
36	17- مسٹیں عیب اگھاڑا نیں
37	18- من کھنغاں عشق اعلانا
38	19- بر بادزیندغی ایں
39	20- تھی دڑ داڑ زری انت
40	21- زی بیگمی لاطرو گشوں
41	22- ہماں دُر حدیث نے نی پیغام نیا انت
43	23- غم گوں آختسو زیندگی ء
44	24- دیر نواں نندے
46	25- تھرا رحم نیا ختہ
48	26- سوچ حالادے
50	27- دلی داغاں پہ
52	28- دلا دزوں غبارانی
53	29- بکھوئے مسٹیں دلی ساہی
54	30- تھی ہے درشکا
55	31- ہے بول شیری
56	32- حذا یا شہ من تھی

57	33۔ بے سوچ ؎ بے
58	34۔ منیں دل پھولی
60	35۔ مناں دوست دارئے
61	36۔ ہر نگیں ٹھٹو کے کھنے
62	37۔ منیں دلی کہنیں قصو ایشکن
64	38۔ محبت گناہیں تہ گونتہ گُشمن
66	39۔ بیشک کے عشق ظالم ایں
69	40۔ گناں دیشہ چھمایاں
72	41۔ اش منیں مُرتی؎ آرندما
73	42۔ زیندگی ؎ نیا خشتھے
74	43۔ ٹھیٰ نام گراں
76	44۔ گلی با غ بر ان
77	45۔ مناں مہر ندا
81	46۔ اے کار گیرئے کمالیں
82	47۔ شف کھڑو باں ٹھیٰ نام لکھاں
83	48۔ مناں اے حال نیاما
84	49۔ پشف گزاری ؎ یک شفے
85	50۔ گشہ چھمایاں خطا
87	51۔ اش زمانہ بارو غال و لٹھغاں

89	52- منیں عشق کتاوا پڑھ
91	53- من ہماں پھلاں شہ
93	54- تھی دیم نشانا
95	55- دُر دو رہنے
	دومی بہر لقاہ
98	56- پڑھا زیر
100	57- دلاؤشیں ہماں
102	58- رستہ کھفوٰ تے کوہ سرا
104	59- آں شر نغاہ دُ رو شماں
109	60- ہنچشیں حیلا گوئستہ منیں باری
114	61- شاہور وش آں دو بر ابیانت
117	62- مرؤشی کھوکھاں گرندو گواریں
120	63- امنی بیل ڈنگلیں یاراں
123	64- ولھرے سالہ داں گنوخیءَ
127	65- چھم گنوخ انت منیں
129	66- گوش دارے بیائے مڑ دماں
143	67- یڏریں دل گوں وَزْ تاں گریوی

سینئمی بہرستانغ

147	68۔ گلابی گل
153	69۔ پروانغ
162	70۔ دست شراواں رختی اے بیا
166	71۔ ریشم
176	72۔ گورغ ایں کونخ
179	73۔ پیرہ ارمان
185	74۔ گنج ایں وطن بلوجستان ناماء
187	75۔ میریں بلوج
189	76۔ کھڑو بی بانہڑاں پولش
191	77۔ مناں طالب علم
194	78۔ ماپے زوان خاطرا

پیش گال

مندوست بگٹی سلیمان کو ہے ہماں شاعر اس گواوار انت کے آں سلیمان
کو ہے لفظانی پاریز غاپ سمبر تغفت۔ اے گوبراں شہ مندوست ناما راج
تھاں ہند داش۔ اے تہ آؤ خیں وخت زانیث۔ مندوست ء سلامیں کہ آنہی
مژد مے دیکم دروشانی صورتے پچاہ ہماں ڈولہ کشہ کہ ورنائیں مردمانی روح
ئے تاراں لڑزینی۔ آنہی آزاد بولانی زلفاں گرداب پاذانی تلی آں صفت
کشہ۔ بلتے ارمائیں کہ آنہانی سرابی او خیں ظلمتے قصہ دیما نا آرتغ انت۔
مندوست ء صورت سرا لفظ گیشتنتو منے بلوچانی بہشت نے حور و پری
سینگھار تغفت۔ مہر و عشق کھسو نیا ماجد اتی ڈڑ پچھی ء ملغ نے سک ء دھ گوں
و شیں لفظاں آنہی آهن داش۔ مندوست ء بلوچی کہنیں لفظانی پونغا گوینخا
دومی گوانڈھی ایں روانانی لفظ دے زر تھغفت۔ روشن دراختیں پہنا ذے
بلوچاں پاے کتاب سوکھڑی نے۔

حمدی لیغاری

وش آفی کلات

(سلیمان کوہ) ڈیرہ غازی بخار

اولی بہر

غزل

مِرْدَمْ شِنْتْ پُچْلَ بَنْتْ هَرْ هَنْدَا
مَنْ شَانْ تَهْ پُچْلَ بازْ گَرَانْ سَرَايْ

پُچْلَ يَكْ وَ يَكْ هَنْدَهْ رُذَانْتْ
پُچْلَ هَرْ گَرَهْ لَغْلَازَرْ نَوَايْ

پُچْلَ چِيَطْهَغاَ گَوْ سَنْبَرْ اَنْتْ
دَرْ دَايْ گَوْ پُچْلَ پُچْلَبَارْ باَيْ

پُچْلَ بَنْتْ پِيَافِينْ كِيَچِهَهَايْ
سَاطْرَتْ سَا وَ سِيرَافِينْ تَرَطْهَايْ

دَسْتَانْ گَوْ پُچْلَ آفَلَيْرَ بَنْتْ
گَوْ دَسْتْ وَ دَلَانِي خَذْمَتَانْ

پُھل چو داں پُھلان ء رست

گُلدا پُھل کھن انت سونیس بَرال

پُھل بېئىشلاں بازار كھن انت

پُھل پُھلچنان مخمار كھناں

پُھل عطراں عاطار كھن انت

پُھل پُھل گُلداں سىينگەر كھناں

پُھل نوبهاراں پُھل ء بنت

پُھلاں بجهنور لەتىو ء كھناں

پُھل بىلىلاں واساں دىيىنت

پُھل كىرىزلاں گالىمى نواں

پُھل لعل و هیرایاں تُرانت
بڑزیں سراں پُھل بہر باں

پُھل مول و تولائ گران بنت
مندوسـت پـھل اڑزاں نیاں

پـھل گـوں دـل ئـه حـونـاں رـڈـانـت
لوـٹـهـنـتـ منـ جـغـرـاـ جـاـهـ بـنـاـسـ

چـھـوـ کـهـ جـغـرـاـ جـاـهـ گـشـیـشـ
وـشـبـوـ هـماـںـ دـیرـدـاـلـ روـاـںـ

O

او مرضِ لا دوا تہر کھن سکون ۽ گوں ۾ رغادئے
 منی اے جسدِ بے وسا، قبرا داں رَوغا دئے
 عزیز و اقارب نے، نام ۽ وصیت نے منی ہپنجی
 یکمئے بے وفا ناما، دو کلمات بس پڑھغادئے
 تھو وٹ ہپنجی نیشنے گند، تھرا دومی ۽ ششناش
 ہماہی پلوا نیک خواہشی ٹھٹوکے کھنگادئے
 تھرا من سینغا داشتہ او ڈرد سینیغ پُروشے شئے
 مردشی تھے ہمے آتش فشاnarا مُحرغا دئے
 نواں ٹڑ سئے کہ کوھ پُرشتہ ته، دوارا^(۱) بازی نقصان
 ہے سنگاں ولی سغر سرا منیا رِشغادئے
 اُمید و آسرا وخت نی شُشہ، مغرب تہار پیشہ
 تہار نیا مغا دوڑہ^(۲) درغا سوہنگا^(۳) دے
 مناں گِنگوں ہپنجی نے، کہ دوائے شک تھرا بوشی
 شباب شوق شہ زہر گالاں، بس دو ٹھٹوک بے اشکنگادئے

بیانِ عشق بندی یے نہ بوڑاں باز نہ پڑھاں من
 اے دربندیں^(۲) شہ چھماس قطرہ یے گرم ایں رشغادے
 اگر چھونا مناں کُشتتے نہ دوریں لاش^(۵) داٹ چھر کاں
 اے کوفع کاندھی آں تُڑسین نہ، گور^(۶) برغا دے
 مناں بیار انت قبرا ایرکھن انت جھٹے درا تھنو جک
 اے جسد خاکی ء لحدا گوں میں^(۳) ء ملغا دے
 مرؤشی ڈف گلشنو مندوست تھرا سوالیں آے ڈر عشق
 پھندی مرداں ہے کرب و بلا قصو پڑھغادے

- ۱۔ دوار۔ نزیکیں علاقہ۔ ۲۔ دوڑہ۔ دوزخ۔ ۳۔ سوہنگ۔ کھشغ۔ ۴۔ دربندیں۔ ڈف بستغیں۔
 ۵۔ لاش۔ میت۔ ۶۔ گور۔ قبر۔

دژمنانی شہر نیاما نشست
 دژمنانی سنگت ۽ بیش تے
 دژمس که منیں ساز چھیرانت (۱) بیگہاں
 تھہ ہماں راگارا نہہ رنگ دیئے (۲)
 سوچئے نہ، پخترا من کُشہ
 گوئستع ایں یک روشنے نئیں گیرارشئے
 نی گواہی ۽ ندا تھئی جسم دیرین
 کہ وختئے دے منیں بھاگرا تھو اخْتغ تے
 دژمنی تھیراں مناں دور خشت
 تھہ ہے ٹھوکاں گوں باز دور کھنٹئے
 چھو نواں سمجھ اشکنغا نئیں ہماں
 ہوش نیستیں گوش است انت اشکنٹئے

پھل کہ ہڑبیٹ وشبو نے کھنٹ دیرداں
لیکھوی نیاما مہ گوست انت روشن سے
لانچپتو جر دیم کُشٹے سیاپیں لزا^(۳)

پگہا لتاڑ ٹو ھل دِرکشٹے
منیں امیدانی ہماں شہر سوختہ تھے
دانکھرے داں ہنگراں پھونکاں دیئے
من کہ دست ہورگی ۽ اشتتش لُٹنگاں
تھے دے منیں واجھا ہے شہرش روانے
من تھے سئی آل اے دو روٹی چائے
عزّت نے ملٹھے مناں دے گوانک جئنے
آف رو آ福德ار نیاما جاھ کھنٹ
کلروکھوڑچاں^(۴) پھرڑی نے سر نیئے
تحو وٹی آگھینغا^(۵) پ باز کشہ
باز گوشتھے دانکھرے داں باز کشٹے
من دے خوشائ منزلے دراڑیں تھے کھن
گران ہذیں بئے چھو گوبری^(۶) گامان تشنے

چھوکه بھایاں بیشغ ے گران (۷) او منیں دوست
 گلڈ ہے قوما من باری ۽ کھنٹے
 منیں ته بد بوئا شہ قوماں لڈ (۸) گُشہ
 نی، تھ گُشنے ته مندوست ناما چھے گُشنے

- ۱۔ چھیرانت۔ پچارکنت۔ ۲۔ راگارانگ دیبغ۔ غیبت ۽ را راست کنغ پیدارغ۔ ۳۔ لذ۔
- ۴۔ جنگ۔ ۵۔ کوڑچ یا کوڑچاٹ۔ ہماں ڈغار کہ سنگ زاربیث۔ آہی سرامددم جزٹ مَوی۔
- ۶۔ اگھینغ سرخوکنغ یا بھاگران کنغ۔ ۷۔ گوبر۔ تیزگام۔ ۸۔ باری۔ بازو یا زیندگی۔
- ۹۔ لڈ۔ کوچ۔

تھی شدئی ۽ پهذا وہاو پیشہ حرام
 چھم خن انت بس، گرے ڳال یدریں
 روشن و شف پھولگاں دید دگاں تھرا
 سینغا ساپیں ناکھام دل ترکغ ایں
 اُف، تھی یاداں هختر پریشاں کُشہ
 دین و دنیا دوئیں منئیں شہ دستا شُشہ
 سوچ دراڑ پیشہ شہ پھٹخن ۽ منزا
 راھ ۽ رہبر ہنچی نے کہ بھیرے کُشیں
 تھی غماں سونھتے سینغ زہیر^(۱) پیشگاں
 بیا و گند ڈڑ تھی آں شہ پھیر پیشگاں
 نئیں مُرتئی آں دنیایا من نئیں زیندگاں
 دریگاں^(۲) اے حالتا شہ، نی ساھ منئیں شُندیں
 شف زمستانیں نشتتی آں، گوہر^(۳) سرا

پُشتِ پُھڑو در سرا سڑدو گوجرا^(۳)
 یکلکہے ایریں کہنیں من ننگ سرا
 شہر پہ گزو^(۵) میارا سرا کھندغ ایں
 تھوہ ہماں دُرِشہوار شئے^(۶) گران بہا
 مول^(۷) تھی توں نیستین اے شہر تھا
 تھی خریداریں مندوسٹ دست ہورگی ؎
 جی امید سرا دانکھرے زیندغ ایں

۱۔ زہیر۔ بے اندازیں یاد۔ ۲۔ دریگاں۔ کشیزال۔ ۳۔ گوئہر۔ پاؤ۔ ۴۔ گوجرا۔ تن برہنسہ۔
 ۵۔ گوز۔ رو بروئی غیبت۔ ۶۔ درشہوار۔ ہما قیمتی مدرک کہ ایوکا بادشاہ خرید کشہ کن انت۔
 ۷۔ مول۔ بہا۔

ਤਖੀ ਮਹਰ ਤੇ ਪਿਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ਟੇ ਹੋਣੀ
ਦਲ ਰਲਿੰਟੇ ਗੜ ਕਹਰ ਕਹਦੇ

ਤਖੀ ਵਹਿਰਾ⁽¹⁾ ਚਕਾ ਜਿਨ੍ਦਗ ਥਾਂ
ਨੀ ਆਂ ਦੇ ਵਾਂ ਅਥ ਮਨ ਸ਼ੇ ਮੁਹਰਾਂ ਦੇ

ਮਨ ਕਹਾਂਤ ਵੱਗੜੀ ਦੇ ਦਿਵਾਂ ਤੁਹਾ
ਦੋ ਲੜ੍ਹਕ ਤਹੇ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੀਂ ਗੁਣ ਦਾ

ਮੈਂਨੀਂ ਬਿਥ ਤਸਲੀ ਰੂਹ ਤਹਾ
ਆਂ ਲੜ੍ਹਕ ਦੇ ਅਥ ਮਨ ਗੁਨਢ ਵਾਂਥੀਂ⁽²⁾

ਤਖੀ ਵੱਡ ਮੈਂਨੀਂ ਸੀਧੁ ਤਰਕੀਨਾਂ
ਪਰੋ ਅਨੌਜੀ⁽³⁾ ਆਂ ਮਨ ਲਕੀਨਾਂ

من نئیں گوں زوانا ٹھٹوک کھناں
نواں زپتیں^(۲) ٹھٹوکے اشته شہ بیئے

چھم گرے آں لحیف تہا مہ شفال
چھونا کے مگندی کس مناں

بس یک ٹھٹوکے من ضرور کھناں
منئیں آخری روشا تھو بیائے

اے گرانیں ڈرد رَووُخ یے نئیں
دل یے پنجرو^(۵) سختیں بھروخ یے نئیں

مندوسـت دے داہ کھنوخ یے نئیں
گراں بار کھذے میں زیندگی یئے

۱۔ دھیرہ۔ ۲۔ دلاسہ۔ ۳۔ گونڈ دارغ۔ ۴۔ روک دلخ۔ ۵۔ اٹڑزی۔ ۶۔ ارس۔ ۷۔ زپتیں، زہریں گالوار۔

۸۔ پنجرو۔ ۹۔ قفس۔

پھذا ہنچ آسرا نیستین دلارا، تھی شُذتی ۽ گوں
 من بڻا نشتغاں ایکھا، وٺی اے بے وسی ۽ گوں
 منتین سنگت نیم شفی ڈردا نت، که کھاینت شہ وھاو جاگین انت
 ہماہاں سینغ ۽ سانباں، من گرے یاں عاجزی ۽ گوں
 من سوچاں سر پریشانیں، شف و روشن ناہوار^(۱) انت گل
 آل ٹھپاں^(۲) پڻ و تروڑ^(۳) بازیں، اے کھمین دز جشتی ۽ گوں
 نہ گندی یک دمے نیئے کش، سرے بازار انظری^(۴) یاں
 ہمے ہوئر^(۵) گوارغ ایں یدر، نہ جکھی بس کھذتی ۽ گوں
 نویشہ ساعتے^(۶) ساہی اے مرض ناعلاجا را
 حویلی^(۷) خوش ایں گل دیپتو، منتین مند وست مُرتی ۽ گوں

۱-ناہوار-ناہموار-۲-ٹپ-زمم-۳-پٹ و تروڑ-بند بوژ-۴-انظری-ارس-۵-ہوئر-
 بر سات-۶-ساعت-لحظہ-منٹ-۷-حویلی-دوار نزیخیں علاقے-

تھرا گیشینت من کھاڑاں شہ، موریں ماہ گوناف (۱)
 اے منیں دلئے غیں گواہی، کہ ماہِ تاب نے تھو
 درد نیا مامہ مردم تھے صورتی بازانت
 بے بذل (۲) تھی ایں صورت، کہ شر شباب (۳) نے تھو
 تھرا گیشینت من کھاڑاں شہ، گراناں تھی گوناف
 تھرا کھیاگوں من لیکھاں، کہ بے حساب نے تھو
 مُنڈی و ہانی و سُمی، بانٹی و گوہر
 ہے رِذا (۴) شہ تھے بُڑزا، وٹ لا جواب نے تھو
 تھرا گیشینت من کھاڑاں شہ، او پُھل و شبوئیں
 تھے سرزی کُشے معطر، ہماں گلاب نے تھو
 وش بوئے بیشغاں پھٹے و چھار، گوں ہے تھی برش کھندا (۵)

دلا سکون دیوخ ایں، ہماں شراب نے تھوڑا
تھرا گیشینت من کھاؤال شہ، او ماہ رُوءِ موریں (۶)

کہ ہر وقت وٹی ہلکا مہ درنقاب نے تھوڑی
تھوڑی نام حرف بھر فی، منہیں قلب تسبیح ایں
منہیں جاہ جنت نے مندوست، منہیں سرثواب نے تھوڑا

- ۱۔ ماہ گوناف۔ ماہ نے شکل۔ صورت۔ اوصاف۔ کار کردگی گلیں یک جسم سے ؎ بنت آہی ؎ ماہ گوناف گشت۔ ۲۔ بدل۔ بدل۔ عیوضی۔ ۳۔ شر شباب۔ بے عیب ایں جوانی۔ ۴۔ رِذ۔ چھیر۔ لڑھی۔ ۵۔ برش کھند۔ مُرک۔ مسکراہٹ۔ ۶۔ مور۔ موریں مُرگ۔

مناں دنیا یا وٹی ہپنچی نے، کھیارا حالا دیاں دلیتغا
تھاں چکھا تھاں کھپتہ، تھاں طوفاں نیم شفے غا
دلا را بام رنگ انتظارت، نویش پڑھ شہ رُخ چھرا غا
جہاں وشیں جہاں خوشیں، حساب قیامت مئیں یک سرے غا
ریشت سرینا^(۱) شہ آس ہنگر، ہماں ڈغارا کہ مئھیں^(۲) مئیں
نہ رختہ ساڑتیں یہ تر نمپ^(۳) چوشیں، کہ ساڑت کھاں آسا ہماں دلتے غا
خبر ہپنچی نئیں آں شاہ خوبیاں، کھذال بہشتیاں من پھل لئیویں
نشاں ہپنچی نئیں، گماں ہپنچی نئیں، کھیا شہ پھولا کھناں گلنے غا
عذاب مندوست اے کم نوی انت، نہ مِنْتا گوں نہ تو بھہ ۂ گوں
دلا را ہر دم قبول ایں کربل، من سرۂ نہ زیراں اے سجدہ نے غا

۱۔ سرینا۔ ۲۔ مئھے۔ ۳۔ درائے چھیار پادیں چھپر۔

تھے شدغ نے تہ ہر شے مئیں اڑمن شش
اے خبر نئیں کہ تھی یاد پچھے زیندگاں

تھسومناں زیندگی ۽ شموشش دلا
مئیں تہ گور^(۱) و کفن دے تھرا یاد کھاں

عرض و امید ہر دو پھدا کھپتغ انت
ظلم زورا ہماں حمد^(۲) لانگھو کُشہ

دڑمنے کہ کُشی چارے چکھ داث
تھ تہ برهنخ^(۳) کُشہ جاں شہ مئیں کہنگاں

سوچھو سمجھو شوق ۽ وش مرگ^(۴) کُشنه
و ش شُشو شوق نے خوشی کُشنه گوں دڑمناں

حون گلگل (۵) کشو میئن کہ پٹھ داشتھ

چھم اچانک په تھی گندغا گھلاغاں

تھی کھذغیں تھراپکیں گیریں وٹی

منیں زوال تھی میارا په وستاذ نیں (۶)

تھومناں ہئے (۷) نہ ختنے کہ مت تھی نیاں

پھڑتہ من ہئے کشو برہنگ ایں پاگلاں

جر جانا مناں بنت موانٹ فرق نیں

تھو وشار سہراں (۸) سینگار دوستان گوں جڑ

دل منی بے رضا آشنا مندوست نیں

جان چکھا ٹڑے گاہ (۹) و ننگار (۱۰) بہاں

- ۱۔ گور۔ قبر۔ ۲۔ حدد۔ حدود۔ ۳۔ برہنگ۔ کھین در۔ ۴۔ وش مرگ۔ دوستان گوں مال بھیرا
تکبیر دیغ گردن بڑغ۔ ۵۔ گلگل۔ گلوی۔ ۶۔ وستاذ۔ پوہ بینغ۔ ۷۔ ہئے کھنخ۔ گرے نغا اواری
دانہ کھنخ۔ ۸۔ سہر۔ تھنگو۔ سہریں جڑ۔ ۹۔ گاہ۔ دھموڑغ۔ ملوہنگ۔ ۱۰۔ ننگار۔ ہل۔

مروشی تھی ٻلکا گلیں مُچاں جیدی (۱)

سرا سُنبلاء (۲) تھی ۽ مانار غا یاں

زیں چیتر (۳) ہُر اں، گُشہ سبزو سُہنڑا

تھی لیسانی بونا، گواث آرغا یاں

تھی سرشاذہانی، تحرفون (۴) ایں گوں پھلاں

من گل دلنے پھرتا گونما نظرشی (۵) ایں

تھی بُرش کھنداء (۶) وش زیب آب حیاتیں

گھڑی دم گھڑی ۽ من گیر آرغا یاں

پ کسے ۽ تھی ہر نظر آب کوثر

پ کسے ۽ تھی ہر نظر تیر و خنجر

ہماں نظر ٹھپانی ناسور ہندا
ہماں نظر کوثر تھی بوزارغا^(۷) یاں

یہ میوه ۽ پکھے ہماں وش براں^(۸) گوں

چھنوانی^(۹) بختا، وروخ خبر نئیں

اے تقدیر تختتی ۽ کاتب گو قلم ۽
نصیوانی نامه ۽ گوں سینگھارغا یاں

سر ۽ چکھا تھستیبا ہماں تائی نوذ^(۱۰)

شہ گوارانت سَمینا^(۱۱) ہماں برکتاني

من مندوست ہمے درشک پُھل سبزی ۽ پہ
دلی حون تر نمپاں^(۱۲) گوں سرگوار^(۱۳) غایاں

۱۔ گھیں جیدی۔ پھلانی واجھیں دوست۔ ۲۔ سُنبل۔ وشبوء ایں دار۔ ۳۔ چیتر۔ کرمی کلینڈرے
سال سری ماہ تقریباً مارچ ماہ پانزدہ ۽ شروع بیث۔ ۴۔ تھرفوخ۔ چمکدار زیپدار۔ ۵۔ گونماڑغ۔
چر جھاتینغ۔ ۶۔ برش کھند۔ مسکراہٹ۔ ۷۔ بوزارغا۔ بے ہوش ۽ شہ ہوش آنغ۔ ۸۔ بر۔ ثمر۔ ۹۔
چھنوانخ۔ میلوخ۔ ۱۰۔ تائی نوذ۔ آفبند دیں نوذ۔ ۱۱۔ سَمین۔ فضائیے ہماں حُد کہ جڑ جکھنت۔
گئوارانت۔ ۱۲۔ تر نمپ۔ قطرہ۔ ۱۳۔ سرگوار۔ سفر سر اگوار غ۔ رشغ۔

حجاب ء دئے مخن اوڈھر ہے شار^(۱) زرم^(۲) شانا
تھی سیم نے^(۳) بزریارت بیتا ساڑت بی دل گوں منیں جانا

عشاقی ڈرد اہنجائیں شفا وہاوا شہ جاگیں انت
من گھلاؤ تر پڑاں^(۴) گرے یاں رواں من بڑو بیوانا^(۵)

گرنٹے من دلا مانا ختہ، تھی ماہیں جبینا شہ
قسم رب نے جغر سُکھ، نی گذران^(۶) پیشہ گرے یانا

شہاب و ثاقب نے غا ڈرد، دل چکھا رشت گرم ایں
من بسم اللہ کھناں ہنداء، دیانش نیام ایمانا

منی دل لٹھغ ایں مند وست، تھے پڑدہ نے تھلے دیر کھن
شہ کم گوئیں ہے رکھاں، ٹھوکے کھن تھے کھندا نا

۱۔ شار۔ ۲۔ زرم شاں۔ ۳۔ ہماں جڑ کہ پہنا ذا زر گون داشتی ء بنت۔ ۴۔ سیم۔ گیوار۔ سینکر۔ ۵۔ تر پڑ۔
اوچھڑ۔ ۶۔ بیوان۔ بیابان۔ ۷۔ گذران۔ گزار۔

من کھستی غماں، غم مئیں غماں، سالاں دا گپتو سنگتوں
نئیں من مراں نئیں غم ہرانت، ہر دو ہمنگا زیندگوں

شیرین لب نے جغرافی دور بیش انت ڈرد کھن انت
جانا مہ چھونا جاہ کھٹکیش، گیشت نی ہنچ سر نوں

رُستہ من نیام سینغا گوں گلٹھگاں شجر عشق (۱)
ما گوں غماں آں زہر بر، وش نوش کشو دست و گوتروں

ڈردا دلا دورہ کشہ اش دور ہا دراڑ بیش انت
دراڑاڈ جان نے جئوریں (۲) گل، گل نئیں کہ تھاں روشا مردوں

جوڑینتہ تقدير کاتبا، گوں انڑزی یاں زیند (۳) گزر
من بے وساں غم بے وس انت، مندوست ہر دو بے وسوں

۱۔ شجر عشق۔ درشک۔ ۲۔ جئور۔ زہر۔ ۳۔ زیند۔ زندگی۔

من وٺي سڀنيغ غم و ڏردا شه تھي ئ پُر گھذا
 تو شغ^(۱) نے من زڙتة چوشين، بازاں منئين دا زيندغا
 هند نے داٺوں جان نيااما، من دلي تو خاں^(۲) کھذا
 نئين رِشنت، نئين گار بنت، نئين که ڪھميں بنت پھذا
 تھي ہمے دست دادن نے من سد برا شُکر کھناں
 ديشه من لاقنطو من رحمت اللہ، تھي ڈروشما
 هر که تکلیف اشته کھاینت، جان منئين دور نوي
 دل گُشی يڏر من بيتاں، ڏردد مهمان تھي گرا
 دئے تھه وزنا گران کھن، مندوست بسم اللہ کھناں
 بے اميدىں من گداگر، حاضراں تھي محفلا

تھے خُشے واڑہی متنیں، دا اول و آخراء
 من وئی جوگا^(۱) بہشتی ۽ روغان منزا
 من سغر دستا کشو گونزتہ دلی جیلے کشہ
 متنیں امیدانی جنازہ پورشہ تو نیم شفا
 تھے دلا گونشته کہ متنیں ظلم گشتی کس پوہ نوی
 ٹھوک ہے نی پیشہ برہنخ^(۲)، ڈاہ دا ڈیہاں^(۳) شنا
 من دفا گوں ہئے نہ خُشہ کہ نام تھی لیغار^(۴) بی
 آس دروازغ دفا دست داٿو نشتاں ایوکھا
 نی، ہر گرے مند وست ناما مردمائ را نفرت ایں
 بینگ و تولغ جُز غاں بے واڑہیں ڈھونڈ سرا

۱۔ جوگ۔ کارنے آخري پھر۔ ۲۔ برہنخ۔ برہنہ۔ ۳۔ ڈاہ۔ حالداری۔ ۴۔ ڈیہاں۔ علاقہ۔ ۵۔ لیغار۔ میاردار۔

گُشاں من چھے، گُشغ حقاً مناں نے
 پڑھی ناما دف نے نیاما زواں نے
 من ڈرد لکینغ انت معلوم موی یئے
 پچھے کہ تھی دلا پر منیں غماں نے
 من گرے یاں اوڈھرا ڈرداں گوں ایکھا
 دلا تھی دھیر وے^(۱) وہم و گماں نے
 من سنبیاں دست تھی ڈوہاں شہ پاک انت
 منی بے سیشیں^(۲) بہر تھی دامناں نے
 بہے سوچاں کہ منیں موت دیر ترے بی
 پچھے کہ تھی غم منی کفن تھلاں نے
 پھذی شہ پیشغاں^(۳) مندوست ایں دست کش
 تھی نام شاعری ایں تی بیاں نے

۱۔ دھیر و۔ دلساں۔ ۲۔ بے سیش۔ بے نفع۔ ۳۔ پیشغ۔ کارکردار۔ کردار۔

ہے بھیرا نصیوا مئیں، شفی انڑزی آں گرے یانا
 نہ خط نے کھنے نہ تئی فون نے، مئیں چھم چھاری آں گرے یانا
 شراب کوثر و ش نگاہ تھی ناز و انداز نے
 ہماں یک وش نظر پیش سبب مئیں ڈرد دراڑا ز نے
 رغ و ہڈ گوڑد و پوسٹ سندبند اے گل ٹھپی (۱) آں گرے یانا
 غصب تھی انتظار نے پھر و پھر پھریں عذابیں انت
 ہماں ڈرد قہراں عشقی شہ حلاںے حسابے انت
 دریائے پُرشتہ اش چھمیاں، لڑیں چھولی (۲) آں گرے یانا
 دل اگرم ایں چڑنگ روخ انت، شہ ٹھپاں درکھف انت دوہو
 دفا داہ نہ خنّاں من کے ٹھوکاں بھر کھن انت ٹوہو
 وش گرے یاں ولی حلا شہ چھم ناسی یاں گرے یانا
 زمانہ لذت و خوشی نی اڑمن گلاں پہناذی
 شف گونڈ وھاوی (۳) گیرت دستاے باڑت مندوست دیرنیاذی
 گوں ارماناں سذیں چوشیں اے شف روشن بیتاں گرے یانا

۱۔ ٹھپی۔ زخمی۔ ۲۔ لڑیں چھولی۔ لڑ دیں آف لوڈ۔ ۳۔ گونڈ وھاوی۔ او جا گن۔ وھاونیا نخ۔

مئین عیب اُگھاڑائیں (۱) دیشو، دلدوستا اژماں شہ زہر کشہ
 یک درشکے سہریں لعل و برش، یکباروی اژماں شہ بہر کشہ
 من جھولے انظرزی یئے رُڑتو نذرانہ دیما پیش داشتے
 بے ڈردا دیر گوں تیلا کھاں (۲) امید مئین سستو قہر کشہ
 مئین دل امید دن کُشو وٹ ارمانانی خون کُشتی
 رو شے تہ کشی من بے ڈوباں اے شاہد گلیں من شہر کشہ
 مئین موت ملائک ہر بیگاہ، کھنیت گرمن گرے تی گلڑی رَوَث
 نئیں مرغ اجازت داٹ ہماں من اڈی (۳) ۽ سر ایر کشہ
 من گوئشته کہ آسا سوچ تھہ دئے، لذ سُنکہ پھرانی (۴) ڏوہڑاں
 گوئشته کہ من دیغاں زیث (۵) گھذ میں مندوست دو سال من دیر کشہ

۱۔ اُگھاڑا۔ کھیندر۔ برہنہ۔ ۲۔ تیلاک۔ دِھکو۔ ۳۔ اڈی۔ ہلگلڈیں۔ ۴۔ پھر۔ پ۔ آئے
 ہیڑتیں ہنگر۔ کیری۔ ۵۔ زیث۔ جلدی۔

من کھنگاں عشق اعلانا، نرالہ بیشو میدانا
 ہماں زیبا پرستاراں، کہ سُنھڑائیں شہ استاراں
 ہماں محبوب سینگاراں، کہ جاہ گپتہ من ایمانا
 گُشُوں اعلان سرِ عاما، گرانی ظاہری ناما
 ہبے متینیں عشق انجاما، چڑاں سُولی ۽ کھندانا
 گنوخی گوانگ و گفتاریں سر بازار اقراریں
 سراسر ٹروٹ^(۱) واپاریں، متینیں جھگڑی^(۲) ایں مہ بیوانا^(۳)
 ہبے دنیا اکیلائیں، ملنگانی ۽ میلاں^(۴)
 سغر دستیں دفا ہائیں، ہژنپ^(۵) مندوسٹ نئیں جانا

۱۔ ٹروٹ۔ نقسان۔ ۲۔ جھگڑی۔ دارو کئے چھیار پاڑیں مُغہہ۔ ۳۔ بیوان۔ بیانان۔ ۴۔ ہژنپ۔
 ۵۔ سغر۔ خطرہ۔

برپا د زیندگی ایں، تھاوان ایں پورہیا
 شُشْغَان گوں ہو رگیں دستاں^(۱) جُحَّدَرِی جثوں درا
 چھم داشتگاں، توں گوئڑتہ، رو شے من ساڑت کھناں
 طوفان سرا من کھپتہ، تئیشتنی پھذا ذرا
 گرم گواٹ تیز ۽ چھو نا، منھ سرا مُھڑتئی
 نیستیں دے په ساء^(۲) سر، کے اوڈھر کھناں سرا
 پُھلیں جوانی ۽ درشک، بے بُورو بے بریں
 نئیں موسمے ۽ سبز بیٹ، نئیں وش ۽ کھفت برا
 شرط ٿئے جنُوں گوں بختا، تھیر^(۳) پیشہ منیں پھذی
 مندوست اُمید دامن دستا شہ دیر شُذَا

۱۔ ہو رگیں دست - خالی دست - ۲۔ ساء سایا - ۳۔ تھیر - پکھھے - گُنڑا -

تھی دڑ انڑزی انت مئیں، کھایت شہ سینغا
 تھی نام حرفان لکھاں، گرے یاں پڑھاں شفا
 امید جھگڑی نیاما دھ سال گشون سجود
 آختہ تھار طوفان نیشتنی ہنچی پھدا
 دست واہرا پ نیتیں، بیزاراں قوم وہر کس
 کھنڈک ہزار بی انت، ہر وخت مئیں سرا
 ہروخت بد نصیبی لڈ^(۱) گونیں گڑدا
 دیم پ لذائیں^(۲) یڈر، نیں منزل نے سما
 من ناحق ایں میارا، مند وست کھیار دیاں
 ایشیں نصیب بازی، گرے یاں من قسمتا

O

زی بیگی ہی لاطرو کشوں، منٹے منٹیں جوانی ۽ گونزی
 دیشومناں داشتے حجاب، نواں گرے (۱) گری گلڑی
 تھی نفرتا من سئی ۽ ٹال ٹنگ ایں دلا منیشته مناں
 مجبور بیشو آخنگاں، جوانیں نہ خشنے واڑی
 تھے خوش نظار و لعل و پھل، تھو بے بہا و بے بدل
 من کہنکار (۲) کو جھا شکل، شکریں خبر کھپتے منی
 من گستاخ گنوخی گرتغاں، جوانیں کہ پشت داشتے مناں
 گون کھپتغے نے بُرُزیں سراں، تھی شان بُلندیں شیہکی (۳)
 نندے کہ چومنے بے وساں، تھی دوست تھرا آہو (۴) کھناب
 جیڈی تھرا میار دیاں، تھی شاہ شانیں نام لیغار بی
 گلا تھرا نے ماہ لقا، ایشیں نصیو فیصلہ
 من دوست رذیں (۵) شہ عقلاء، کہ اڑوٹ شہ بُرُزا دوست جشتی

۱۔ گرے۔ چلدے بیماری۔ ۲۔ کہنکار۔ بے کار۔ ۳۔ شیہک، سردار بند۔ ۴۔ آہو۔ میاردار
 ۵۔ رذ۔ خطاب۔ غلطاب۔

O

ہماں ڈرحدیث^(۱) نے نی پیغام نیا انت
نلی سُختغیناں منی دل نہ لٹھی

درا دیر نندی کھاں پڑدہ و دیما
بپندر بخختغیناں منی دل نه لوٹھی

دے دیر نوی چاڑدہ ماہ جُبڑا شے
کے میوه دلے روشنی ۽ گوں وش بنت

مئین پُشتی ۽ توخ ۽ ندا بام رنگا
اے شف (۲) کھڑتغیناں منی دل نه لوڻھي

ہماں ہٹ و بازارے ۽ بھبھانی (۳) کہ سُرک سُرک بیشنت منے مستی یانی

وُلْتی دست بُخت انت دف شیشگانی
کھڑر (۴) کھپتغیناں منی دل نہ لوٹھی

ہماں روشن استار مُژاں بیشه جائی
کہ بغلگیر بیث دامنا روشنائی

دلا مان کھاخت انت ساڑتیں ہوائی
نی چھلنڈ (۵) درتغیناں منی دل نہ لوٹھی

ہماں شاہزادی شماں شاہی تختا
نزیرے یگامے نیئے پرمئیں بختا

ہمے بھیرا مندوست گزاراں من وختا
تحغرد (۶) وپتغیناں منی دل نہ لوٹھی

۱۔ درحدیث۔ گوہرگال۔ ۲۔ شف گھڑتغ۔ شفالودھش ایں۔ ۳۔ بہبہ۔ جگ مگ۔ ۴۔ کھڑکھپتغ۔
مُدار مشکوش ۵۔ چھلنڈ۔ دامن۔ ۶۔ تحغرد وپتغ۔ ڈغار کھپتغ۔

غم گوں آختو زیندگی ء سنگت انت
 پھر و پھرا باز بنت، کھمیں نوات
 من هماہاں سانبغا یاں سینغا
 مردماء شہ اوڈھریں ٹھپاں (۱) کھن انت
 سینغ نیاما غماں بُجاه (۲) گُشہ
 کس نہ پُرسی تھی جوے (۳) ارمان شنت
 خوش و وہشی ء تہ ہر کس سنگت ایں
 دوست ہماہی نام ایں جو راں (۴) بہر کھن انت
 مردماء تی (۵) یاں گُشیں ارمان نے اث
 تھی ہے ٹھوک باز مندوست دور کھن (۶) انت

۱۔ ٹھپ۔ زخم۔ ۲۔ بُجاه۔ بندغ جاہ۔ ۳۔ جو۔ جویں داں۔ ذار۔ ۴۔ جو ر۔ زہر۔ ۵۔ تی۔ ۶۔
 دومی۔ ۷۔ دور کھن۔ آزاری کھن۔

دیر نوال نندئے ، گورغ ایں گرڈیں شہپری
 بیا تھرا گندال او دلی گلیں سومری
 داث و گپتے بیا شکھلیں مہرانی کھنوں
 دامن ۽ یاہند بنت ته پینے روح تے باوری (۱)
 دژمناں مسٹیں و تھی جدائی یئے سوچشہ
 دراڑ کھن دستاں ته ہماں منخوسی بھری
 ریشمیں دیماش، واس گری (۲) سُر کے دئے مناں
 اندری ساڑت بیث، دل کھاں خوشی ۽ سنبری
 تھی رختنگ (۳) ایں رکھاں په منی شہپر تھنسوانت
 ٹھن ہماں گاربیث و اندری باغوان اُسری (۴)

سُوہرٰ(۵) و کھٹ(۶) دامنا سوڑھو بی مناں

پے ساھ ڈیکھوئے ٹیک بنت دست تھی مرمی
پُرخماراں گوں کچلاں بیرو کھن تھے گند
وش نیگاہ گوں دل منی ساڑت بیث سنبری
چھاڑدہ لی ماہا بیار گوں ریشاں ٹیک کھنوں
سند مراد بنت گوں بھاکرا جیغ آہری
گوہریں گالاں گوں دفا مہزادے مناں
شاذ ہی شاذ کامے کھناں مندوست معتبری

۱۔ باور۔ بھروسہ۔ ۲۔ واس گری۔ وشوئے حواس گری۔ ۳۔ رخشم ایں۔ رنگ داشت ایں۔
۴۔ اُسر غ۔ سبز تاغ بیغ۔ بھڑ بیغ۔ ۵۔ سُوہر غ۔ مان دلخ۔ ۶۔ کھٹ۔ تخت۔ ۷۔ ڈیکھو۔
ٹیک دار۔

تھرا رحم نیاختہ متنیں مظلومی ۽ شہ
 من اشته بھے ٹھنکھ کے گرمن بیا نند
 من دردال گوں گرے یاں، ورال جئوراں (۱) دستا
 خخناں سوالا کے متنیں پلوا (۲) گند
 تھہ حون شریخاں شہ نیشنے شہ متعیاں
 کہ پھر من تھرا کھمیں احساس بیاختیں
 تھہ متنیں اختریں درد و ویلاں شہ نتیشہ
 نی چوش نہ شاں سرین جڑا مناں بند
 منی دل کے درکھی (۳) دے، ہند سینغ ایں نی
 اے پہلی (۴) کہ ٹھنگ بنت، دے جاھڈو بریں نی
 اے چھمانی انڑزی اغ ۽ لوڑھاں کوہاں
 دے گلاؤ وٹی سینغارا دیاں ہند

شه داہاں منی آں جبل درٹھاں جہلا
 داں گوڑتة سواں نواں موت مہلا
 سرا ہر رنگا آختہ زیراں من گلًا
 پھذا سدّاں (۵) رستر (۶) کھن انت ہڈاں سند سند
 من گندالا تھرا نفترتا شه نفع بیث
 تھہ سیث (۷) ے کھننے گوڑتة مالے جمع بیث
 من دل چکشو بستہ سنگاں گول مندوست
 نہ بُن جاہ (۸) لڑزی نہ تُرٹی (۹) ہمے تھند (۱۰)

۱۔ جئور۔ زہر۔ ۲۔ پلو۔ دامن۔ ۳۔ دل، درکھ۔ دل، ہللاچ۔ ۴۔ پہلی۔ پسلی۔ ۵۔ سدّاں۔
 سدبار۔ ۶۔ رستر۔ گوڑداریں گھننگلی جانور۔ ۷۔ سیث۔ نفع۔ ۸۔ بُن جاہ۔ بندغ جاہ۔ ۹۔
 تُرٹی۔ سِذغ۔ ۱۰۔ تھند۔ مال بندوال ریز۔

سونج حالا دئے بولے کہ پونزا گُشتے
 بول چکیٰ^(۱) دفا یا من چکاں دفا
 سے اڑھیں^(۲) درم و ہارانت تھرا گڑدا
 ڈس کہ درم^(۳) بنت گرا، یا مسٹیں دست تھی گرا
 جان سہراں گوں چھونا کہ سینگھا رشته
 نیستیں خالی ایں عضبا صفا سنتشے
 بارغ ایں سرین زِناری^(۴) پیچاں گُشتے
 ڈس گوں زِنارا سرین بی یا مسٹیں بھا گرا
 دیم دامن پیافیں^(۵) پلوہ اڑتیں
 پھونز و گوشانی نیاما دو ول ڈانوڑیں^(۶)
 پیچ و ول وکڑاں دیم گل اوڈھریں

ڈس پلوھ چکلی یا من گراں چلغا
 جیغ پشتر تعویذ^(۷) نہ پھپرانت
 آنکه آزمانا چیتیری نہ گوڑتیں جھڑانت
 جیغ و جاڑیں گرانی سرا ایرشت
 یا تھے تعویذال طیک کھن یا مٹتیں سینغا
 جان ہر دوازدہ بیس بند شہ پھپرانت گھاں^(۸)

عضوہ ہور گیں ہنچی نے کہ من لئیو کھناں
 پڑتہ شوقیں من مندوست پریشان بال
 بند و کھن فیصلہ یا تھے روح تھا

۱۔ چکلخ۔ چومہ۔ ۲۔ سے لڑھ۔ سے براز۔ ۳۔ درم۔ چاندی ایں زر کنڈھی۔ ۴۔ زنار۔ تھنگویں
 سرین تیچ۔ ۵۔ پیاف۔ آب گیری میدان کہ اوذا ہر سبز غ و پھل ہر موسما بہت۔ ۶۔ ڈانوڑ۔ پلوہ نے
 بارغ ایں زمزیل (پھٹ بند)۔ ۷۔ تعویذ۔ چاندی یا تھنگو، چھپرانی کنڈی۔ ۸۔ گہہ۔ سہٹ۔

دلی داغاں پہ نی سیحائ(۱) مہ تافین
 کہ پیشا سُختہ دل داغاں نداری
 نواں دستا جَن نئے، دست شُشماں تے
 جتنے دست هنگرائی ہور گواری
 درا جَک دُکھ ایں پُھوکاں نواں دتے
 کہ تپتو گرمی ؎ شہ دلخ ایں چڑگاں
 تھہ یدر شوشعی ٹھوکاں گوں سوختہ
 نی نزّی میا درا جَک دیرواری
 تھہ تیلی نئے جشو شُش نئے پہ دگا
 نہ خُشنے خیال کہ ہلکے شُش ایں
 سرے آزمان نی گپتہ چڑگاں
 پھذا ساطر تیں ہنچی نے ٹک(۲) و ٹاری(۳)

ہے ذکار تھی پیشی وئی ایں
کہ داشتے ایٹی توپ دفا دل
تھے اندرے بطنڑا گڑ و نواں جن
کہ ترکی ڈیہہ^(۵) لی دھویاں اندھاری
کُشنی ایں تھرا مند وست بگٹی
تہ زخم ء زیر و یک رو شے ء بہائیں
کو اوی^(۶) پکھن ایں دل ٹھپ و ٹھنگیں
پچھے ٹھپاں کھننے ہازغ^(۷) ہواری^(۸)

۱۔ سَعْ - سَعْ - ۲۔ تَفِيْغ - گرم کھنخ - ۳۔ طِك - نکتہ، برادری ڈغار - ۴۔ طاری - کسائیں لانمب
۵۔ ڈیہہ - علانقہ - ۶۔ کو او - کواب - ۷۔ ہازغ - دف ظاہر - ۸۔ ہواری - گواذ مالغ -

دلا دنزو غباراني جشن ايس دام شنت کهنهين
 بزیں بندی تھلے بوختسوں، تھلا من نام شنت کهنهين
 ہماں توخ (۱) تھا سرجموی (۲) و پیغ انت وشیں
 ہماں میل (۳) متاہانی (۴) دلی پیغام شنت کهنهين
 نہ تڑسیں نندونیاذانی، سرے گوں عہدوا قراراں
 سرے گوں سینغ (۵) سیاہیناں، ہماں انجام شنت کهنهين
 مزاںیں حیل و امیداں گوں لشتتی یئے ثان گرے یانا
 شذی ایں ولھرے سالتے، ہماں بے شام (۶) شنت کهنهين
 مزن کو ہے دفا داثو من بارے داشن انت چکھا
 کہ تنگیں ڈوب رہ نیاما آں بے آرام شنت کهنهين
 من ایکھا ساندھہ انت مندوست، کہ دومی نیامغ و نیستہ
 پچھے کہ اندری اے کس نہ گندیں مام (۷) شنت کهنهين

۱۔ توخ۔ دامنے نیام تھہ۔ ۲۔ سرجمو۔ سربستہ۔ ۳۔ میل۔ ڈیرہ۔ ۴۔ متاہ۔ مُرگ پچھی۔
 ۵۔ سینغ۔ ماتم۔ بیگانغن۔ ۷۔ مام۔ اوڈھر۔ گھ۔

بکھوئے مئیں دلی ساہی، بکھو تھی مہر بازاریں
 بکھو پھولائ تھرا گندال، بکھو تھی نیاڑ و بندھاریں
 ہمود کہ جزغال یڈر، شُذی ایں دل تھرا پھولی
 خیالاں انتظاریں جان نیاما سخت آزاریں
 دے جان دردال نیستیں ساہی اندری مرضا
 نشان ایں تھیر سامھو انت، دل ۽ کوٹھی نی ڈارڈاریں
 صواحاب من پھنخیری گودڑی^(۱) زیراں تھرا پھولائ
 شفا ولھا نگایاں اوچھنڑاں^(۲) انڑزی^(۳) یاں سرگواریں^(۴)
 گشی دل سد برا^(۵) بیایاں، مگرڈاں یکبرے آشنه
 عجیب ایں حالتے نیاما، حیاتی باز بے کاریں
 منی مندوست دل نے گوانک ایں، دلا رادتے تھے ولدی ۽
 دلی حیلا^(۶) نواں بھوریں، کہ دل پیشا شہ سنگ ساریں

۱۔ گودڑی۔ پھنڈا لوٹ۔ ۲۔ اوچھنڑا۔ اوڈھنگ نے ترپڑ۔ ۳۔ انڑزی۔ ارس۔ ۴۔ سرگوار۔
 سغر سر ارشوخ ایں ہئور۔ ۵۔ برے۔ باروے۔ ۶۔ حیل۔ امید۔

تھی ہے درشا یک سو چھاڑدہ پُھل کھدا
 ہر یکنے وشو یڈریں وش انت سینغا
 زیندگی نیاما آختغ نے ایکھیں رنگے ء
 تھہ ہماں ہندرا نشتع نے، دومی کس نیا
 پُرخماری کیف بیشت تھی محبوب ایں نظر
 نازک ایں انداز نگاہا دل ساڑت گھدا
 سُرک ہے وشیں پیالوئے چھونا وش شنت
 کہ زیندگی نیاما، تھن و شذ جانا شہ ششا
 خالق کار خانہ ہے جوڑغ قدرت ایں
 کہ لانمب (۱) عرشا انت، میوه انت دھرتی نے سرا
 سوچتو دیتو متنیں دماغ حیراں بیشی ایں
 چھتریں مندوست عبرت نے رب ء جوڑنا

ہے بُول شیری تھے گلّاں بہا کھن
 تھے ہڑپی کے لوٹھئے اے گلّاں بہا کھن
 او جوہر فروش جک خریدار آختہ
 نوی پس و پیش، لعل و پھلّاں بہا کھن
 دلا باز گون انت، په دیغا دلنجھ ؎
 بغیر تک و تورا، اصلّاں بہا کھن
 گراکاں^(۱) شہ گرانیں ہے سہریں شرّاں
 بہاری برانی^(۲) پصلّاں بہا کھن

سری بی په مندost ناما گھنیش وش
 پھذا گئونچ^(۳) و گغدیں^(۴) گملّاں^(۵) بہا کھن

۱۔ گراک۔ خریدار۔ ۲۔ بر۔ شمر۔ ۳۔ گئونچ۔ کچوئیں پھل گئونچ۔ ۴۔ گغد۔ باز سبز۔ ۵۔ گمل۔
 مگر سبز تاخ سری جوانی۔

حُذَا يَا شَهْ مِنْ تَحْتِي سَرَا يِكْ لَوْلَهَان
بِهْشَتَهْ ءَ شَهْ پِيشَا تَحْرَا يِكْ لَوْلَهَان

تَحْهَ وَهَمْ وَ گُمَانَا دَرَا كَهْنَ دَلَا شَهْ
مِنْ تَحْتِي دَوْسَتِي نَيْ باَورَا يِكْ لَوْلَهَان

مَنَانِ جَنَّتَ وَ حُجُورَ(۱) دَرَكَارِ نِيَسْتِينِ
بِهْ دَرَشَكَ وَشِينَ بَرَا يِكْ لَوْلَهَان

دَنِيَايَيِ اَيْ لَذَتَ دَلَا وَشَ نَيَا اَنْتَ
اَيْ سَاطَرَتَ گُواشِينِ تَحْتِي سَانِ سَرَا يِكْ لَوْلَهَان

جَرَطَوْ هَوَرَ وَ گُوارَانَ گُونَ بُتَّءَ نَوِي سَاطَرَتَ
دَمَ دَلَگَرِينَ(۲) بَهَا كَرا يِكْ لَوْلَهَان

مَنْ مَنَدَوَسْتَ پَھَرَزَرَانَ شَهْ وَهَاوَ كَھَرَوَبَايَ
حُذَا يَا شَهْ دُعا سَدَ بَرَا يِكْ لَوْلَهَان

۱- حُجُور- جَنَّتِي مَنَدَو- ۲- دَلَگَر- دَلَگَرْفَتْ كَنُوخ-

بے سوچ ؎ بے سمجھن ؎ تھہ بازگشہ بے باوری
مجبوری ؎ شہ زرتو قلم من لکھشہ بے باوری

دوستی دست یکھئے متنیں تھی پلوا من دراڑگشہ
ایشی بذل اولھانگشو تھہ سکھشہ بے باوری

دل تھی درونا جکھشہ، پٹھا نہ گرتہ دو قدم
مجبوری متنیں یئے فائدہ تھہ تگشہ بے باوری

ظلم تھا روگرم ایں شف آڑ تو متنیں روشن ابدیں (۱) گئیں
انصاف اوڈھر درٹھشہ، یک جکھشہ بے باوری

برداشت بندمن دست کشو بے واجبی بھاکر کشہ
دیشوں شہ مندوست تھی رُخ من ڈھکشہ بے باوری

مئیں دل پھولی ہماں شہر و دواراں (۱)
 سراوانی (۲) ہماں سہدار تھام ایں
 ملوکی مہذوی (۳) مور (۴) مجلسانی
 شریف ایں شوق نے شریں یار تھام ایں

دوئیں دست ڈوبرا ڈراہی پہ اڑشت
 عُشاقی افضل ایں جو لان جھٹشت
 دلی بندال من ساڑتیں برف رختنت
 ہماں ساڑت کوثری سرگوار تھام ایں

صبوحا سنتیہاں سیماں (۵) سر نے گپت
 دوار میواں کلاں بر نے گپت
 سوادھا مونن و ملخاں (۶) بھر نے گپت
 ہماں با برکت ایں سرکار تھام ایں

بکھو انت لعل لوڈانی آں وش گام
 بکھو انت افسری او طاق و انجام
 ہماں نوذگوار نوخیں پُھل و پیغام
 کھتوڑی^(۷) پُرسیں بازار تھام ایں

نی دل شی من ہے شہر گلی ۽
 جناں جھجھکڑی^(۸) ۽ مندوست ایوکھی ۽

پنځیری فیض زیراں گودڑی^(۹) ۽
 نفع تی ہپت سریں واپار تھام ایں

- ۱۔ دوار۔ نزیخیں علاقہ۔ ۲۔ سراوان۔ بڑزادست۔ ۳۔ مہذو۔ اوصاف۔ ۴۔ مور۔ موریں
 ۵۔ مُرگ۔ ۶۔ سیم۔ چارو۔ ۷۔ ملخ۔ پرشته۔ ۸۔ کھتوڑی۔ خستوری۔ ۹۔ جھجھکڑی۔ گونڈیں مئھہ۔
 ۱۰۔ گودڑی۔ پھنڈا لوٹ۔

مناں دوست دارئے ته یک نوکریاں
اغ ۽ دیر دارئے غلام ایں سرے یاں

مئیں دل حسن طالب (۱) مئیں چھم حسن پھولشت
مئیں ٹھٹوک قلم کھنست، دفا بے دف (۲) یاں

اصل زاناں زانتکار (۳) نزاںتکار نہ زان انت
مناں عیب بازانت، ڈغار کھپتغے یاں

مئیں دست و قلم ہردو زوراخاں اڑمن
اے وٹ لکھغا انت، من بے وسے یاں

مناں سوچ نیستیں تھے وٹ سوچ مند دوست
کہ من تھا رنگیں بُخنیغ ایں پاگلے یاں

ہر رنگیں ٹھٹو کے کھننے من ہا کھناں

بیا تھرا پھلے دیاں تحفہ کھناں

بیا کھنوں مرشی ما دوستی لکھپڑھا

تحفہ جنی مُھرا تہ من دلجا کھناں

کھاغذیں سینغ منی تھئی دست قلم

ہر رنگا لکھنے پڑھاں وھوا کھناں

او شکر لب یک دے لبریز بی

گوہراں پُشتی (۱) تھلا (۲) کیجا کھناں

منیں دلی زاری تھئی یدر بے رُخی

ڈس ہے دردال کھِذاں واجھا کھناں

دل تہ بے بہایا شٹو زُرٹو بھڑتے

نی کھیا گوئر من اے پوستا بہا کھناں

مئین دلی کہنیں قصوا بشکن
 نوخ کشے^(۱) زی ایں گوں دفی ٹھنوکاں
 دور پیشا شہ دورھ نیاما
 دور کشہ مرشی ایں پھذی ٹھنوکاں

دور کھنوخانی دیرو نیاما
 نشغ ے نو خیں ڈر فروشے شے
 ڈرد ڈکھان کھولشے دف گوں
 پھسیری ایں زوریں زہرگری ٹھنوکاں

قصہہ ے کہنیں کہنگاں جوان اٹ
 ناحقا نشو نوخ کھو ششغ ے
 دل ہماں پیشی دورھ ؎ نیام ے
 سو خغ ے سالے سری ٹھنوکاں

نمب نے شہ شزوہناں غم نے میدان
 بُجھ و نگاری آں نے اٹ دانکھو
 اگدے ریجاں شہ رچ کُشو اشتنے
 گوں ہے گرم ایں گوارغی ٹھٹوکاں

نوخ کُشوں نوخینے اڑا (۲) نوخین (۳)
 نوخ لکیینتے (۴) آنکہ (۵) چو نوخاں

نی ته مندوست نے یڈریں (۶) نوخ انت
 گوں ہے نوخ ایں نوخ سری ٹھٹوکاں

۱۔ نوخ کُشو۔ رژینتو۔ ۲۔ نوخینے اڑا۔ نوخین جڑے توغا۔ ۳۔ نوخین۔ سیگارٹن ایں۔ ۴۔ نوخ لکیینتے۔ ماہ لکیینتے۔ آنکہ چپونو خاں۔ ۵۔ آنکہ چو (وئی) دہن بھیرا۔ ۶۔ دیدریں نوخ انت۔ یدریں دڑ دنوخ انت۔

محبت گُناہیں ته گونتہ گُشہ من
 بشکیش کھنو بیا ثوابا مناں ڈس
 منی لیکھوا عشق ہر چنت گناہ نئیں
 حُذا تھو کہ دیشہ ته جوابا مناں ڈس
 سری عاشق ایں وٹھ حُذا عشق نیاما
 کشتنی یار پیدا ولی در جہانا
 تھرا شک و شبہ کہ ایمان نیاما
 ته جلدی کھنو آں کتابا مناں ڈس
 اجازت مناں داشہ عشقا ولی ء
 مئینیں ہوشما ہے طھنوك نئیشہ رذی(۱) ء
 اغہ تھو کہ دیکی جہانا ششتنی ء
 ته ڈوہ و ثواب حساباں مناں ڈس
 محبت رضا نئیں رضائے الٰہی
 دلا مان کھتیش وٹ پھ حکم حُذائی

اگه سوہوئے تھوٽ حدیثے کہ جائی
 ته کھول و ہماں بیا و بابا مناں ڈس
 دلا عشق تسپی (۲) ایں نندال پڑھاں من
 مناہا نواں دئے کہ پکو کھنائ من
 گناہ بی کہ مندوسٹ بغاٹی نواں من
 قبولیں ہے ڈوہ عذابا مناں ڈس

۱۔ رذیع۔ غلطی ۴۔ ۲۔ تسپی۔ تسبیح۔

O

بیشک کہ عشق ظالم ایں
 عشق کھوان^(۱) دو ربیں
 اش گل رُخان تھیرے بُشائ
 داغ کھن انت دوریں دلاں
 پُھڑزی^(۲) پشت جان رغاں
 دیوانہ بنت دل داشت ایں
 سینگار و سہشت بنت سومری^(۳)
 گرندال کھن انت چیڑ چانکی
 گمراہ کھن انت گام آسکی
 باندی کھن انت گال گوہریں
 چھمٹاں شہ گرم گونڈل^(۴) بُشائ
 دل بے وسیں لڑزوخ باں
 جانا مہ حرفر^(۵) سنبراء
 دم مرگ ہچو سنگت ایں

عشق ہور پے عاشقان

باراں شہ سدبر گران کھفاف
 جاہ کھن انت جان رغاں
 بنت ہر گھٹری دڑد لاغریں
 لوٹے دفا شہ درکھنی
 اقرار ہماں یک روشن بی
 چھمیاں تھارے مُژ چڑی
 سررش باں انڈزی یدریں
 یاداں مہ ہردم دلنشیں
 جاں رختغ⁽⁷⁾ ایں آں ماں جبین

 پوپل دف و سُہر پھُل حسین
 خیالاں مہ خوباں کھندغ ایں
 عشقارا نئیں ٹھُس ہتر
 سبز انت دل نے تو خاں اثر
 وشیں لسان پاک ایں امر
 حبیلا مہ بامی احمدیں⁽⁸⁾

سَدْدَالْ سَرْ جَانَا حَشْر
 پِيلُوشْ كَهْنَ انتَ گَرم و گُهْر
 عَشْق لَاطْمَع و بَيْ گَزْر
 نَارَاضِلَّى شَهْ عَشْقا دَرِين
 عَشْق اَجْل (٩) تَيزِين تمام
 حَسْنَ يَئَ هَزارِين انتَ غَلام
 عَاشْق پَ تعَظِيم و سَلام
 هَرْ قَول و فَعَل يَئَ مَحْكَم اين
 عَاشْق هَماں رَاه رَوانَت
 مَنْدَوْسَت هَنْچ خَوشِي مَوَانت
 دَرْدَانْ وَثِي دِيمَپَان (١٠) كَهْن انت
 نِيا رَانَت دَفَا لَوْظَه رَذِين (١١)

۱۔ کھوان۔ کمان۔ ۲۔ پھرداز۔ شورغا گوں پکھغ ایں کرپاس۔ ۳۔ سومری۔ اصل یک و نھتے
 سندھ سرا سومرایاں۔ حکومت کشہ۔ ہماں سومریانی زالانی یعنی شاہزادی آنی لقب اٹ۔ سومری۔
 ۴۔ گرم گونڈل۔ گرمیں گوڑوایں تھیر۔ ۵۔ حرفر۔ جنبش۔ لڑزغ۔ ۶۔ ھوار۔ گالوار۔ ۷۔ رختغ
 ایں۔ رژپنځغ ایں رنگ داشت ایں۔ ۸۔ بامی احمدیں۔ بام مئے سہریں رنگ۔ ۹۔ اجل۔ ازل یا
 تقدیر۔ ۱۰۔ دیمپان۔ اوڈھر۔ ۱۱۔ رذیں۔ غلطیں۔ ۱۲۔ ھملخن ایں۔

گناں دیشہ چھماں منی وھاو شدا
خبر زیندگی یئے نہ کھپتہ پھذا
بیشہ تریٹ ناغماں مردمے بانگیں
دیشہ چھماں ہماں دوست ماں گونفیں (۱)

بُت بالاذ شر صورتا مہ مشر (۲)
صورتا مہ مشر زیب تن سر بہ سر
رب اُستادی ایں عُضبہاں عیب نے
محسن ایں ظاہر ہے اوٹ واڑ غیب نے
جان سینگار شتی نرمغاں نازک ایں
چیلک ایں تھنگواں پک پیرا ہنڑیں (۳)

اے دلی دلگی نے وٹ ماث وپشی
جند دستنے لی ہلک حکومت ولی
نشتو ہرش کھندغ (۴) نے امسراں سنتا
خبر زیندگی یئے نہ کھپتہ پھذا

پُھٹ بُنا ٿل^(۵) شنت اش بزیں زانسراں
 چیر گرندال کھنگنے ٿاں چپتیری جڑال
 پیکی سیاہ مار بھیرا سرے کوفغاں
 گوش بُناں جھمل و بڑا گوں ول وکڑاں
 چوڑھوے نیامی گیواریں^(۶) گوں سُندراں
 آنکه درین ء را ہپت رنگ بنت بیگھاں^(۷)
 دیم چو چاڑدھی ماہا گردو ء ٿی
 جنتی ہور ڈوله حسن و رُعب ٿی
 چھم خماری گوں سیاپیں سرے گھلاں
 کھنگ نے شکار آں دلی عاشقاں
 پیشہ ٹھکا مناں دھک مانیں دلا
 خبر زیندگی یئے نہ کھپتہ پھذا
 بُڑیں بالا ذو ڈیل^(۸) کوکھری سرپلند
 جاں شہ پٹاں نرم سرین بندخ تند
 پھاڑ و پنی^(۹) جلشکو خ ایں شیشا مشل
 دیشاں پیشاں حیراں ہزاریں عقل

لعل و پھلنست رک کھا گذئے گا تھنک
 گوں برش کھنڈبی انت گروئی چمک
 بیشہ مسٹے سوک گام ہلکا درا
 دف بہشت یے گھلشہ ڈغار سرا
 چھریشہ منیں سفر ہوش و عقل ششہ
 عشق کلمہ پڑھشو من سجدہ گُشہ
 وھاو مند وست نیاختہ شموذا پھذا

- ۱- ماہ گوناف۔ ماہ واجھیں صورت و سیرت۔ ۲- مشہور۔ ۳- پیرا ہنڑ۔ چولہ۔ قمیض۔
- ۴- برش کھنڈ۔ مسکراہٹ۔ ۵- ٹیل۔ لڑنگ۔ ۶- گیوار۔ سینکر۔ سیندھ۔ ۷- سندور۔
- ۸- ڈیل۔ باڈی و بالا ذئے پیہک۔ ۹- پنی۔ پھاڑے چھ و کھونڈانی نیامی جاھء شیری دامن۔

اـش مـتـنـیـں مـرـتـئـی ؎ رـنـدـا، کـوـکـھـرـ پـھـذـءـ نـہـ گـوـارـانـت
کـوـکـھـرـ ضـرـورـ گـوـارـانـت، مـتـنـیـں چـھـمـ پـھـذـءـ نـہـ گـوـارـانـت

اـش بـنـدـو بـرـ بـسـ بـنـتـ، جـبـطـ بـسـتـغـ اـیـںـ غـمـانـیـ
پـوـنـچـھـاـ(۱) رـغـامـ زـیرـیـ، سـرـ گـوارـ پـھـذـءـ نـہـ گـوـارـانـت

گـرـدـیـ سـرـےـ نـہـ زـیرـیـ، فـتـہـ تـےـ دـڑـدـ شـورـشـ
دـڑـدـ خـنـختـ دـنـ گـاـہـ(۲) هـنـگـرـ پـھـذـءـ نـہـ گـوـارـانـت

تـھـیـ نـامـ مـتـنـیـںـ کـتاـوـانـیـ نـیـاـماـ مـہـ شـاـہـدـیـ دـاـثـ
سـیـاـہـیـ قـلـمـ سـسـٹـھـاـ(۳) شـہـ، بـنـتـ آـکـھـرـ پـھـذـءـ نـہـ گـوـارـانـت

مـنـ زـیرـےـ خـاـکـ ؎ مـنـدـوـسـتـ، دـنـ گـاـہـ رـوـثـ دـنـ بـیـثـ
پـھـڑـتـهـ چـھـذـغـ اـیـںـ گـالـانـیـ، گـوـہـرـ پـھـذـءـ نـہـ گـوـارـانـت

۱۔ پـوـنـچـھـ۔ ۲۔ نـمـبـ۔ ۳۔ دـنـ گـاـہـ۔ سـیـنـغـ۔ دـڑـدـانـیـ ہـنـدـدـیـوـخـ۔ ۴۔ سـسـٹـھـ۔ نـوـکـ۔ چـھـنـبـ۔
۵۔ آـکـھـرـ۔ حـرـفـ۔

زیندگی نیاختغ نے تہ جوں کھذنے
بیا و مرشی منیں جنازہ تھے گند
منیں دف و چھم ہڑدوئین انت بستی
نی تھرا میار نڈی انت بیا و نند

زیندگ ایں ڈرد سیغ ؎ وھاو بیش انت
کھنچ نے گند منیں دوئین پھاڑاں تھے بند

بستغ ایں رک مہر سوالی نی نوانٹ
فیصلہ بیشہ ختم ہر راپیں بند
لاش لا وارث دفن لوٹھی ضرور
نفرتی پھاڑاں موی دیرا گوتزند

بیا منیں تن شوذی^(۱) ؎ دستان کھن برا
کپیں مندوسٹ منیں پشن^(۲) بیٹھ گور ہند

تھی نام گراں چھم انڑزی ۽ بنت
منیں انڑزی آں گندوخت دے نے
تھی ڈرد و غماں گرے آں کہ ہراں
منیں تڈایا^(۱) بندوخت دے نے

تھو دست کہ اش من دیر گشہ
دل ۽ دنیا منیں گرداں پیشہ
اے بار من یک ایکھا زڑتہ
نی منزل ڈس کھنوخت دے نے

من میشل^(۲) بھیرا رڑغایاں
منیں گوژد و رغاں پینگ ورغایاں
بے ڈرد گڑیماں^(۳) گرغایاں
دم دیر دلاسہ دیوخت دے نے

تھی پھولغا بڑاں من رپتاں
 جڑ ڈھنگر و داراں گل ڈرتاں
 نی جسم ہمنگا برہنہ ایں
 پ اوڈھر ننگا توخ دے نے

تحو گل کشہ گل بوئے کشہ
 من پھرٹتہ پھٹے ہوئے کشہ
 نی مندوست ہے کھنٹ کہ ہری
 منیں لاش سرا گرے وَخ دے نے

اتدا۔ تھغڑد۔ ۲۔ میشل۔ بے ماشیں گوئرک۔ ۳۔ گرثیم۔ میار۔

گل باغ و بدین بہاراں مثل
بکھوئے منی روح دوستی اول

تھرا پھولغا انت منی چشم تر
نگاہ نیئے تھی ہماں رنگ محل

ہے حُسن ملکوٹی^(۱) اوڑھرا
گوں دراڑ بییغا انت اے واغ وصل

وجودا من واندو نوی یک دے
دلی دک دکاں سازاں راگ و رمل
یروشے ملاقات وختا کھن طئے
تہ کھمیں ہتر کھنست ڈرد ڈھمل^(۲)

بے راہے تو مندوسـتـ من نشتغاب
امیدانی ہـشـک بـیـشـ سـبـزـیـں پـصـلـ

O

مناں گھر ندا دلیار جانی
 منے قربان ہر ٹھٹو کتیغ بانی

چڑش عشق نشہ دیم دیشوں
 گنوخی نامگان جانا من بیشوں
 دل یے داثوں دلی بھرے گرانی

مناں گندی کھنت گھرول (۱) زرکنارا
 مژاں مہ اوڈھر ؎ کھنت گل نکھارا
 ہئے ناز سرا من عاشقانی

صبوحاں سنبری سستیلا سر ؎ کھنت
 مناں گندی ٹو پھلا اوڈھر ؎ کھنت
 گُشی کہ تھے میا، دے من رواني

رژینتو مورنڑی (۲) میل (۳) متاپیں (۴)

دفا ہر مومنا دوست ستاپیں
نگابا شہ اڑ گشتی پھل صورتاني

حجابے توخ ڈہان انت لب اناری
مناں گوں شارتیہا (۵) دیر داری
شُذی ایں شکرہی (۶) خیال کھنافی

مناں گندیث، پشت پھاڑ بیٹ سپک گام
نہ خُشتی ہنچ دے اقرار و انجام
ہنے خاموش طبعتی صدقہہانی

ھور آمورغ (۷) انت چو مثل گونجاں
بھرتئ دل بیڑتو زلف لوںجاں (۸)
مسنیں، دلا زمزیل کھپت انت مافرنی

مناں گندی ترہی شریں خُماری
 درا پچ دادنا دستاں نداری
 ہے واپار گران کھپتہ دلانی

نشان ایں آزمانا ماہ خواب
 منی شعروبیان ایں شاہ خواب
 تھرخوڑ(۹) ایں بادل نے نیامی نشانی

نگاہاں دیشہ یکروشے زرم شان(۱۰)
 فکر کھپتہ دلارا سر پریشان
 خبر نئیں نی ہے منیں حالتانی

گُشٹی دیرا تھہ جک من دیر بیٹاں
 مناں مہر ندا دے من سیر بیٹاں
 دف نے نیاراں دلا درخواست دیانی

گلے بر آب و گلاں لئیویں دیدر
 نخت لعل ایں لباس سیمین^(۱۱) پدھر
 دماکاں^(۱۲) دیر شہ واساں^(۱۳) گرانی

فقیرانی درتے من دستِ خالی
 آں خوباب شاہ نو مندوست سوالی
 اُمید دامن ۽ نندائ مراں نی

- ۱۔ کھڑوں۔ گھمہل۔ ۲۔ مورنڑی۔ ماڈغیں موریں مُرگ۔ ۳۔ میل۔ ڈیرہ۔ ۴۔ متاہ۔ پچھی۔
 ۵۔ شارتہا۔ اشارا گوں۔ ۶۔ شکرہ، بازتے یک ڈڑے۔ ۷۔ آمور غ۔ نفیس و نازک۔ ۸۔ کوچ۔
 ۹۔ کلڑ۔ ۱۰۔ تھرفونخ۔ جلشکو خ۔ ۱۱۔ زرم شان۔ ہماں سر کہ پھاڑ بیٹے آہنی سرا مژدم زر اس
 ریش انت۔ ۱۲۔ سیمین۔ یک سنہڑا تین مُرگے نام۔ ۱۳۔ دماک۔ وشبوئے دیر واری شہ بوء
 پنج۔ ۱۴۔ واس۔ بوئے حواس گرغ۔

اے کاریگرئے کمالیں، رنگے کلشی جدائیں
تھی جسم نیاما حسن تے یک دولتے جمع تیں

زعفر، گلب، گواڑغ کُل موسما گوں سبز بنت
تھی درشک حسن و پھلاں ہر وخت بہار رنگ انت
ہنچ جاہ من تنبیثہ چوشیں صورت ہے سوانیں

پھلانی سر سوادھا، پوپٹ^(۱) بھنوور، گنوخ بنت
تھی دیتنا گوں مردم یک باروی ہروخ بنت
تھی یک جھلک نگاہ تے ہر مومن تے شفائیں

تھی بُت بہشت نیاما جڑشہ گوں لک لقایاں
دستا گوں وٹ حدايا جوڑینتہ گوں گلایاں^(۲)
وشبو ڈغار و آزمان بہر بیشاں بے بہائیں

ہر کسے گونڑتہ آختہ، سائل نہ ششہ خالی
زردار، گریب، گُرلنگ^(۳)، مومن، ملنگ، موائی
مندوست ہے خزانہ، بہر بیشاں بے رعاۓ

۱۔ پوپٹ۔ پھر و۔ ۲۔ گل۔ قدرت تے طاقت۔ ۳۔ گُرلنگ۔ لنگھڑیں۔ شذی ایں۔

شف نے کھڑو بائ تھی نام لکھاں، من نون نیاما گوں نقطہ ہے
 من دے گرے یاں قلم دے گرے تی، اے لکھپڑہ بی گوں قطر ہے
 پڑ دے جانا ہمنگا پیڑی^(۱) چو نیام کھانڑو و سرنخ دانیں
 شہ گلیں جسم ہے یہ قطرہ نے بس رشیث ناکھام گوں دور ہے
 ہماں شہ ڈردا ٹھیث عنوان، دے غزل بیث دے نظم بیث
 ردیف زیراں تھے گاریں قافیہ، وزن تھے براور نوی گھے
 دلا گوں ڈردا گھذغ سنگت، دوئیں اووارانت نی کھڑدنوی انت
 من نیام ڈردا جسم شکاریں، گوں تیز دھاریں یک دور ہے
 غضب بلائے عذاب انڑ، دلا من پیشہ قبول بسم
 قضاۓ منیں ایں خطادے منیں ایں، من داشتا اوڈھر گوں پڑدھے
 نہ قوم میاریں نہ موت ٹھیسیں، قلم روائیں قلم زوائیں
 قلم ایں قاصد قلم ایں کاتب، اے ڈردا لکھی گوں زار ہے
 گشت مردم کہ ڈردا رندا، یروشے خوشی ضرور کھایت
 مناں دے پیشہ صبر ضرورت، ہماں دم ہے کھتیث دیر ہے

مناں اے حال نیاما تھو اگر گندے ته پک گرے یئے
 ہماں دڑد دما بیا یئے بھرا ہندے ته پک گرے یئے
 دلی دڑد ہماں دفتر متنیں، تھی نامیں پڑھ و گیندی
 دو حرف پ پڑھغا اغ، درا ہندے ته پک گرے یئے
 قبر گرے تی، کفن گرے تی، متنیں ڈکھ گرے انت، متنیں سکھ گرے انت
 متنیں چھوری ایں اے چکھانی بھرا ہندے ته پک گرے یے
 اے تھی عشق چڑنگ رو خ انت، جغر سٹکہ متنیں دل سٹکہ
 دمے متنیں سُٹکغ ایں لاش سرا ہندے ته پک گرے یئے
 قسم ایں تھی سرے مندوست کہ دوڑہ ڈکھہ پھرمن
 تھہ، یک منٹے اے آس پے گرا ہندے ته پک گرے یئے

پ شف گزاری ۽ یک شف، هنچ وسم چوشیں شہرنے
اے نصیب بازی ایں ہر کسی، متنیں نصیب نیاما بھرنے

دستا من گشتنی ٿئے گُثو، ہر راہ روایا گوانک جشے
لوح قلم گالاخته وٹ، گوئشتنی تھی ناما کثر^(۱) نے

من حون ہر یک قطرہ ٿئے جان نہائی^(۲) بھر گشے
اے راہ نامش رائیگاں، هنچ جاہ حق و حشرنے

چھماں را گولشتو گوارغاشه بس کھنے ختین قضا
فرضاشه لانگھو بیشہ نی، اے سُنت ۽ رادے اثرنے

درد دفا من داشہ دست، آں مُھر ٿئے خاموشی لباں
مندوست کھیار ڈوبا دیاں، متنیں هنچ کسا گوں زہرنے

کُشہ چھماں خطا، نی لوڑغ ایں دل
مزائیں ظلم جیلا بھوگ غ ایں دل

زمستانی شف انت گوں جاگغا گران
غمانی منزلے جھاگوڑغ ایں دل

دلی مہر تھوارے لبھغا نئیں
بزیں بندی نے ورقاں تڑوڑغ ایں دل

خیالاں پھولشوں نی منتھنخ انت چھم
شُشو بُرا مہ کھونڈاں کھوڑغ ایں دل

چڑگانی سرا دونہوآں سیاہیں
ہمودا مئھے^(۱) نی جوڑغ ایں دل

نہ کھنت جاہا من پہلی^(۲) آں نہ بندی
گوں سرنباب^(۳) سینگانی تروڑغ ایں دل

دوئیں چھماں شہ بہائیں دریاہاں
وٹی آرام گھاں لوڑغ ایں دل

ہمیدا بُشتیں ٹی مندوست جوان اٹ
جتوں سندھاں شہ نی اکھوڑغ^(۴) دل

- ۱۔ مئھے۔ دارو گھانی چھپرہ۔ ۲۔ پہلی۔ پہنزاںی ہڈ۔ ۳۔ سرنب۔ گھر۔ ناخن۔
۴۔ اکھوڑغ۔ سندھاں شہ جدا کھنخ۔

اش زمانه يا روغا لوڻهگاں
تھی قدماء من هرغا لوڻهگاں

ساه هرگارا من گوئشته او بد نصیب
تھی شه دوستی من پھرغا لوڻهگاں

دو گنڑو (۱) دان یئے ورغ تھاوان شنت
من پھذی دگ گرغا لوڻهگاں

سال و سال ٹھہر هرش کھارے کھن کھن
چھاڑدہ وال (۲) یک روشن برغا لوڻهگاں

دامنے رو شے نویشہ مئیں نصیب
نی پھڈی گور درغا لوٹھغاں

پیالوے کیکھے دے نیاخته من دفا
نی، سُرکِ دومی نے ورغا لوٹھغاں

گوبرا^(۳) میدان پیشا تختہ باز
نی پھڈی شرطہ شہ پھرغا لوٹھغاں

باز مندوست نشتغاں ولی پتھراں^(۴)
نی ہمے تھغڑدا شہ سُرغا^(۵) لوٹھغاں

۱۔ کنڑو۔ ۲۔ دانہ۔ ۳۔ چھاڑدہ وال۔ کفن جڑ۔ ۴۔ گوبر۔ بازی مار۔ ۵۔ پتھر۔ فاتح خوانی جا گہہ۔
۵۔ سُرغ۔ کھمیں یک دیم بینغ۔

مئیں عشق کتاوا پڑھ، تھی نام سرا آختہ
من سینغ نیام جاپا، تھی عشق گشو داشتہ

پھر راں من کھڑو بیتاں، آذانِ سری باما
چھم پھولائ تھرا چھیار گنڈ، صھوا داں پھندی شاما
وھاں اثر وَث زہر داشتو چھماں شہ درا نیاستہ

ہر وقت غم نے انڑزی، تھف تھریز(۱) روانت بانا
ایے قلم ہماں حوناں، زیریث رو لکھانا
پیرا من ہے ڈردئے، سرِ عام دفا نیاڑتہ

آمورغ^(۲) ایں تھی آہل، گوشان کے گناہ کھپتہ
دنیاوی خوشی شے، تعلق من صفا سستہ
یک زہرے پیالہ نے، تھی نام کٹھو واڑتہ

تھی نام ودیفہ^(۳) ایں، اے قلم منی دستیں
ہنچ ڈوہ ثوابانی، مندوست سما نیستین
تھی عشقاتی بھیریں، یک رنگ پیش داشتہ

۱۔ تحف تحریز۔ چھٹے چھارو۔ ۲۔ آمورغ۔ نقیس نازک۔ ۳۔ ودیفہ۔ ذکر۔ عبادت۔

من ہماں پھلاں شہ تھرا بُرزا سمجھغاں
کہ صحب گواٹا گوں دیرداں وشبوء کھناں
تھے ہماں باغ پکھ ایں سہریں وثیرے
کہ جتنی غلناناں گوں دستاں آف دانغاں

مئین دلی گواہی ایں ہمے دوستیں دلربا
کہ درشک ایں تھی طووی، رستہ مہ کوہ طور سرا
تاخ و لانمب ہر پی استاں شہ پھرانت برکتا
باز پاریستو دیش انت نیکیں دیذغاں

قدرت کارخانہ سری جوانیں شے تھوئے
اے دنیائی شہ دیش ایں سہداراں نیئے
نحور و مقصوری شہ دروشماں بالی و بہترے
تھی حکم ایکھا جوڑغ نے آختہ شہ لامکاں

بُت بہشتا شہ جو ان ترو زیباریں محسن
 جنّت نے حَلَّے، تھی سر نے سپتاریں مزن
 باغِ فردوس شہ زینت اے چوکھائیں چمن
 روشنی رُخساۓ غیں داں ڈیہہ و علقہاں

ہر پھر لکھیں کھایاں پہ دیم دیشنا
 تھی ہماں دیدار کھنوخاں را دے مر جبا
 سرمی مندوست نے ہماں ذات صدقہا
 کہ تھرا نیاستی اے ڈغار بڑی سر شماں

تھی دیم نشانا، کُشہ دل نشانا
چڑانت کیف مستین استی من جانا

نشان تھے شنت عجب قدرتی رنگ
بھے قدرتا گوں، قدرت کُشتنی دنگ
چھو سیاپیں حرف لکھتی آں قرآنہ

سویشیں (۱) تھی دیمارا ٹلے نشان (۲) بر
چھو آیت نشانی کھنست جملہ ؎ براور
دل و پھم بنت ساڑت نگاہا کھنانا

بہے صورت و محسن نے رُعب نے لقاںی
بہے نیام نے نگتہ من سپتیں خُذاتی
نغاہ داشتہ چھماں، زوال روت پڑھانا

من مندوسـت بگٹی دے دیر نواں نے
درود و سلاماں پڑھاں دم کھناں نے
سلامت تھے باشندہ مہ دنیا جہانا

۱۔ نشان۔ ۲۔ تل۔ ۳۔ سویٹ۔ سپید۔

دُرُد دُور بنت، دُور کھن انت، دل دُوریں دُرُد دال ہند دے انت
دُوریں دلاں دُرُد سوہو انت، کوہیں دلاں دُرُد نوانٹ

دُرُد مول^(۱) و تولا شہ گران شنت، سِنگاں شہ گران بہایاں مزن
دُرُد سنجذانی^(۲) دیروا شہ، بے قیمتا من ژرْتغ انت

من اوڈھراں سوڈا گرانٹ، گوں لک و سندال بہائی نوانٹ
جکھنٹ دلائی نیامغا، نادیشخ ایں شرط جن انت

شرط طامہ جفت و تھائے بیث، یک پلوا عشق ہاء بیث
دل رو گوں دُردا بہائے بیث، بس دُرُد و دل دو سنگت انت

دُردا دلارا پچھل کشتنغ انت پھلاں شہ کلٹھخ گوستغ انت
ہماں کلٹھخ دلارا گوستغ انت، نی گوستغ انت ته جی گوستغ انت

جنئے عجیب ایں ماہرو، نئیں اوڈھریں نئیں رُوبرو تے
نہ خاموشِ لب، نہ سُخن گوئے، انداز حیرت کنڈہ انت

مهمان منو ساقی ہماں، ڈرڈ شربھو^(۳) نوش جان مناں

نوشان و ڈرداں بازکھناں، چھونا کہ بازا شہ بازبنت

ساقی ته وشان یے دے انت، وشاں شہ زہر میلشغ انت
زہر زانت و من زہر نوش کلشت، نی ڈرڈ زہریں اربذانت

ڈرڈ گھوڑوی^(۴) شامال^(۵) کھنست، شب خون کھنست تھمال^(۶) کھنست

نئیں پھول کھنست نئیں گال کھنست، کڑک انت و پہلیءے بخرا انت

مندوست گوں ڈرداں دست و گوتز^(۷) من دربردر ڈرڈ دربردر
کسارا نئیں کسی خبر، چھے بیشغ ایں، چھے بیشغ انت

۱-مول۔ ۲-سنجذ۔ گشینی ایں کردار واوصافانی باتک۔ ۳-شر بہہ۔ نوشغ یے چی۔
۴-شر بہہ۔ نوشغ یے۔ ۵-گھوڑو۔ گھڑسوار سیاہ۔ ۶-شامال۔ شف کاہ۔ ۷-تھمال۔ نیست و
نابود کھنغ۔ ۸-دست و گوتز۔ دست و گریبان۔

دوی بہر

لقاہ

پڑدا زیر و مهربان بی او ماہ پشاں
 دیرواری ء دامنا پہنادی مخاں
 یک دے ہٹک (۱) من تھی دیدارا کھاناں
 من وئی تھی ایں دلا گوہڑتہ آف دیاں
 وھاو اشہ چھماں دیر کشو اشته تھی غماں
 یکدے پہناد نیانت من ترپڑاں (۲)
 میٹ و میراں گوں سوک ہنچ بھیرے نواں
 دل وئی دستانیں کہ من اولوئے (۳) کھاناں
 اڑم سکھ بیٹھو دیم کشتی تاہافین (۴) لذاں
 گوہشتہنائی نئیں پنت و سرمنیں پھذ کھپتغاءں
 یک ہندا اوشتاشہ لُرغا (۵) نئیں اٹکلاں
 یدریں گوانک کھنت گوں سوریں (۶) انڑزی یاں
 دھکو و تیلاکھان واڑت شہرش مردماءں
 بچھم مئے وستاز (۷) پیشاں گوں حونیں انڑزی یاں
 لوڑ لوڑی ء گیرشنٹ ٹھوک بارداں
 سینچ نیاما حرف و حرفی من سانبشاں

تھے ہے پھل کے سانبھے پوشائی تھلاں
 من دے آں روشا شہ پھذا وسّانی نیاں
 من دفار گوئشہ او زوان ٹھوکا نی مخاں
 بارغ ایں راہار ڈھنگرال دئے و گرنواں
 کھڑد نواں کھن شہ منزل ؎ سنگت و سوہواں
 نیم شفا مردم وھاو بنت کار و شہ کھڑدہاں (۸)
 من مصلہ ؎ دنفل لڑزانہ ؎ پڑھاں
 نی شتو ڈنمب (۹) ایں دست ژرتوں شہ کھیلغاں
 اش نفع یانی دامنا بے حیل (۱۰) پیغماں
 آخری وختا دزمون دے کھایینت پتھرال (۱۱)
 اغ کے تھی دستابی ته دو گاما پھاڑ جے کھاں
 یک دفی ٹھوک ؎ پے من مندوست زیندغاں
 اغ نیا یئے دے رب تھرا حسیر و کھنست امال
 من ہے بھیرا سنگتاں نیٹھا (۱۲) گون کھفاں

- ۱۔ ہٹک۔ بوشت۔ ۲۔ ترپڑ۔ اوچھنڑ۔ ۳۔ الو۔ اوڈھر۔ ۴۔ تانہاف۔ بے آب۔ ۵۔ لڑغا۔
- ۶۔ سوریں۔ زہریں۔ ۷۔ وستاز۔ پوہ۔ زانت۔ ۸۔ کھڑد۔ کشت۔ ۹۔ ڈنمب۔ آخر۔
- ۱۰۔ بے حیل۔ بے امید۔ ۱۱۔ پتھر۔ فاتحہ خوانی جا گہہ۔ ۱۲۔ نیٹھا۔ آخر۔

O

دلا وشیں ہماں دلدوست پرچار
 بہشتی نازک ایں پھلے منی یار
 صفت ہے من کھنافی دروشانی
 جھڑیں بالاذ گلابی ایں لبافی
 ہزاریں ناز و وشیں کھندغافی
 چھراغ ایں ماہ دیم ایں چاڑدہانی
 نظر نازی آں تھیر انت رائیفلانی
 نگوشندارے نشانی آں دیانی
 سوکھیں گورغ ایں مژدم ملوک ایں
 چشم ایں گوہریں دننان تھرفوخ^(۱) ایں
 انیشخ^(۲) صحاب استارا بلوخ ایں
 مسٹگا^(۳) جینہر انت ملگور^(۴) رشوخ ایں
 دوئیں چھم رائیفل انت چو دیرجنوخ ایں
 بزیں بروان کنڈھی انت بہوخ ایں
 ہمے نازک بہشتی بوجڑی^(۵) ہے
 بدن^(۶) بخمل مثل ماپیں پری ہے
 بہار موسم ہے یک پھل چھڑی^(۷) ہے

مدرکھاں لعل و مورتی تے کنڑی^(۸) ے
 سوکھیں بُت و سائی گیرڑی^(۹) ے
 دفا مہ دُرحدیشے یار بیلی
 انیشغ بگڑیں پچھلے چنبلی
 دوئیں رک لعلاءٰ تی نازک نویلی
 دوئیں دستانی چھوڑی انت بُریلی^(۱۰)
 ہزاریں بیتاں تی صدقہ سہیلی
 عجب اسراراں دوست دروشمانی
 حسن لاریب^(۱۱) عالی حکمتانی
 شہ لکھاں گراناں قیمت گوہرانی^(۱۲)
 نوی حاجت پھذا مروہاذرانی^(۱۳)
 سپتی دُرحدیث ے مجلسانی
 من ے بے وسیں مندوست عاشقانی
 وثوں باش مہربان من خادمانی

۱۔ تھرفوخ۔ چمکدار۔ ۲۔ انیشغ۔ پیشانی۔ ۳۔ مسک۔ پشت۔ ۴۔ ملگور۔ سہر ملشکیں پھٹ
 ۵۔ بو جڑی۔ کسانیں۔ بلو۔ ۶۔ بدن۔ تن۔ ۷۔ پھل چھڑی۔ پھلنے گنچ۔ ۸۔ کنڑی۔ دانڑا۔
 ۹۔ گیرڑی۔ شانتل۔ ۱۰۔ بُریلی۔ مدرک جیخ ایں۔ جھل ملاںی۔ ۱۱۔ لاریب۔ بے شک و شبه
 ۱۲۔ گوہرانی۔ گوہریں گالوار۔ ۱۳۔ مروہاذر۔ موتی۔

رُستہ کھفوٰتے کوہ سرا، مہلیج گوں شریں دروشماں
 رب ء گوں شوقا جوڑش، سینگارشی گوں قدرتاں
 عرش پرشنہ آختغ انت، بازیں مُراد گوں شاذہاں
 کھٹ و پلنگاں رُستع ء، مہلیج گرے ماٹ و پشاں
 کاریگری ربّا کشہ، وٹ طاہشی گوں حکمتاں
 بالاذا دیرین درشم ایں، ہر عضبہ ہے گُل شرثاں
 دست مرمرے غا نرم شنت، چوپھل و پٹ و ریشمماں
 ڈورا کلائی زرد شنت، دلخ ایں چو ماہ دروشماں
 دیم روشن پھلیغا^(۱) زردوگردو، ایرانی آنکہ تھنگواں
 زیب ء خدائی ایرثی، ہمبوئیں^(۲) چھڑزی گوش بناں
 کھوگی^(۳) گوں دراثیں گڑدناء، چھم ٹیٹھلوئی^(۴) سہر ثاں
 گردویں ایشغ سربرا، دوکنڈھی^(۵) ایں بروان ثاں
 چھوچھلموئے^(۶) غازِور^(۷) شنت، زرمشت^(۸) چھوبرسانت عضبہاں
 چھمانی بُڑزی دامنا، ڈندی نے شنت چو کوکڑاں
 پیکی بُنا جینہار^(۹) شنت، چیتر نہ گوڑتیں جینہرالاں
 زلف سُنبل بیغاول ول انت، سیاہ مار وا جھا ژل ثاں
 دستامن تھل^(۱۰) مل سچویں، چوڑی گوں سونیں کنگڑاں
 ہسے مه کونجی گڑدناء، تعویذ سہریں چھپرالاں

پھونزا مہ پھلی جاہ گرا، چھو پھر اسٹاریں نشاں
 بول (۱۱) پوپل (۱۲) ایں جوڑسرا، چھو دیر گروخی سرم کھاں
 سہریں پلوہ نیامغا، موئی کنڑیار (۱۳) گوں کانجڑاں (۱۴)
 چیرانی چوٹی نے سرا، چاندی ایں چیلک و جھومراں
 سیاہیں پھٹاں را زیب شنت، آنکہ تھار کلکشاں
 مہراپہ وش گال بیث گناں، اش پوپلاں پھل رشاں
 گال گوہراں شہ گران شنت، بہائی (۱۵) نوات گوں قیمتاں
 مرکغ (۱۶) دلا بوڈارغ (۱۷) نے ٹھوک و شنت چھوپیعناع
 چھم سریمغاں سینگار شنت، تھیر بُسکغت شنت دونلاں
 نشترہ بہشتی بوجڑی (۱۸) سنتیڈاں (۱۹) گوں بُڑزیں صاحواں
 دوستی نے پیغام نے کشتنی، بیشہ حذا وٹ مہرباں
 گوشتنی او مندوست بگٹی، تھیں یاں من تی کسی نیاں
 مہلیج پرمنیں خاطرا، سینگارغ نے سہت و گھاں
 جوڑی ہمنگا جزغ نے، آزادیں دل شہ ورّتاں

۱۔ روشن پھل سورج مکھی۔ ۲۔ بنبوایں گوش بن۔ کم مینیغ ایں گوش بن۔ ۳۔ کھوگ۔ مُرگ
 لاکھا۔ ۴۔ ٹھیٹھل۔ ماذغیں آسک۔ ۵۔ گنڈی۔ ڈوڑا۔ ۶۔ چھلمتو زخم۔ ۷۔ زور۔ تیز۔ ۸۔ زرمشت۔
 چاندی ایں مٹھے۔ ۹۔ جینہار۔ آزمان و ڈغار نیام ہوئے ترمپانی منظر۔ ۱۰۔ تھل مل۔ دستین مدرکھانی ذاتے
 ۱۱۔ بول۔ یک سہی پھونزار دیماں دیکھی۔ سر بری رک سرا ایر بیث۔ ۱۲۔ پوپل۔ اصل سپاری نامیں
 دور حاضر اسپت عشماں بینیغ ایں۔ ۱۳۔ کنڑیار۔ پلو ہئے تھنگویں مدرک۔ ۱۴۔ کانجڑ۔ پلو ہئے مدرکھاں شہ
 دیکی بارغیں سر کہ پھونزا راماں بیث۔ ۱۵۔ بہائی۔ فرونخت۔ ۱۶۔ مرکغ۔ مُسکراہٹ۔ ۱۷۔ بوڈارغ۔
 گوماشہ ہانجہ بینیغ۔ ۱۸۔ بوجڑی۔ ٹلو۔ کسائیں۔ ۱۹۔ سنتیڈ۔ سید۔

آں شر نغاہ دروشماں
دل بسته گوں زلف ولاں
ہپت پیچ بیشو اڑغماں
نیناں^(۱) گوں تھیرانی توں
بند^(۲) دوازدہیں پیلوشتغماں
نشتہ شتو من کوه سراں
گلھان و گرگونیں^(۳) گراں
دل کھپتہ من تندو ملاں^(۴)
ونختے ولی پ نیمناں^(۵)
ریشی دفا شہ پوپلاں^(۶)
باز گراں سریں مروهاذران^(۷)
گوں سوغندالاں ناکھام^(۸) ریشاں
توخ اڑاں^(۹) چھئے چھار باں
لکھیں خریدار پھراں
گوں واکاں دفا وش کھناں

لک و سداں بہائی نواں
 دل داشت ایں جیل کھناں
 روشن و شفی جتن جناب
 نئیں کھنگاں جان کھناں
 نانگا ہے بنت بر دیم رواں
 ننگ خیال نئیں ہیچ دماں
 چھم خیال دارت باندواں (۱۰)
 ہیڈ اوغ (۱۱) گل حون باں
 چھماں دولڑائی (۱۲) بہاں
 چو چیتری جڑ و چینہر رشاں
 دراڑیں بروتاں چھاپ (۱۳) باں
 کھن نمب کھن انت ریش پھٹاں
 خٹاں (۱۴) شہ جہلی دامناں
 مس گڑدن ہے گھارا (۱۵) ٹہاں
 ٹھٹوکے نہ سوئی (۱۶) شہپری
 سونہیں (۱۷) کس و آں سومری
 شر درشم ایں درنگ پری
 بُڑزیں بہشت بُجڑی

گوں ہمسراں بی سنگتی
 سنتیل و سواد پہ بیگنگہی
 پھاڑ کھنٹ و شگام لڈغی
 پشت نے ڈغار سنہرا نے بی
 چو طیبھلی دیر ترہی
 ہنچ بیروے نزی نوی
 دل دریہوے (۱۸) کھنٹ ڈوبرا
 زیری شتاویں بُل بُلا
 درکھان بُسکی اندراء
 تہر نہ خنت من سینغا
 پینگ نیغ پٹی رغ رغا
 سوچاں صبر ٹھوک کھناں
 عشق کتاوا کھولغاں
 نندائ ودیفہ (۲۰) نے پڑھاں
 دیکھی جہانا جواں کھناں
 گوں مردمائ گالی نواں
 درمن گژیمان (۲۱) نے گراں
 نندانت و کھندانت پر وثاں

دروغ ایں بٹا کان ۽ گھڑاں
 آں قصہاں دراڑ کھناں
 عشق سرا آں داغ بائ
 چھو دل نوی ماہ نے لقا
 گھٹیں گر (۲۲) نے طوویٰ نی ساء
 چیتری (۲۳) پھر زر ہو ہوا
 ڈریں حدیثی وش زوا
 چیناں شہ گرانیں گراں بہا
 نام گراں ٹھنک کھناں
 آں دوست و دشمن سئی بائ
 ڈرد دورہا شہ دور بائ
 ڈردان دلا لکینغاں
 اغ دور کہ کھنت دور نواں
 ڈردان ہما بائ جی کھناں
 کہ شاں پلوا شہ آختغاں
 آختن تو مناں جا گینغاں
 نندان شفا گوانکاں جناں
 گوانکاں گوں ڈرد آپلاں (۲۴)

رَاگ انت دلا را ساز بنت
 دڙد کھن انت دڙ باز بنت
 صاحو سرئے پھول نیتے
 کھمیں نوی انت دڙد دلتے
 مندوست هرئے یا زیند آ بئے
 گورا (۲۵) داں اے باریں سرئے

- ۱۔ نین۔ چھم۔ ۲۔ ہند۔ ہڈانی جوڑ۔ ۳۔ گرگون۔ جھپل۔ ۴۔ تندلاں۔ ماتم کده۔ ۵۔ نیمن۔
- ۶۔ بہانہ۔ ۷۔ پوپلاں۔ گوہریں گالواراں۔ ۸۔ مُروہاذر۔ موئی۔ ۹۔ ناکھام۔ بازکم۔ ۱۰۔ توخ اڑ۔
- ۱۱۔ شال اوڈھر۔ ۱۲۔ بانڈو۔ نندھارجاہ۔ ۱۳۔ ہیڈ اوغ۔ جسم نے آف۔ ۱۴۔ دولاڑا۔ دودک۔
- ۱۵۔ چھاو۔ ہٹک۔ ۱۶۔ چھٹ۔ کھاڑی و گڑدن نیامی ریش۔ ۱۷۔ گھارا۔ آف بُر۔ ۱۸۔ سوچ۔
- ۱۹۔ تہر۔ ہٹک۔ ۲۰۔ سونہیں کس۔ سہنڑائیں مردم۔ ۲۱۔ دریھو۔ چھرک ہژنب۔ ۲۲۔ گر۔ کوہ ہوڈ۔
- ۲۳۔ چیتر۔ بکری سالئے چیٹ سری ماہ۔ ۲۴۔ آہل۔ سُر۔ موسیقی۔ ۲۵۔ گور۔ قبر۔

ہنچشیں حیلا گوستہ متنیں باری
 گوں دلی ڈروہائے گٹھو یاری
 من سرا نڑتہ ناحقین وحاری
 کھند و کھند قومانی دفی خواری
 کم تریں ٹھتوکے آں نہ گیراری
 نئیں دفی گالے پھرماں پرچاری
 گوں دل یے گوشتی و وٹی ڈکھاں
 پھر بیناں شہ اندر ترکاں
 یک دمے گرے یاں چارواں^(۱) جکھاں
 یک دمے دیریں علقہاں^(۲) تگاں
 یک دمے حال اندری لکھاں
 یک دمے گیراں ہماں ڈکھاں
 تھنسویں تھنٹی ایں ہماں سُرکاں
 کہ پوپلی پہناذی گشہ و داث انت

شف رُوی^(۳) مرد دیر ترے نیاست انت

پھاڑ گوں جنی آں نرم پھاڑ اخت انت
 نشت من پُشتی ۽ تھل و توخا
 چھاڑ دهی ماہے چھو جبڑاں روخا
 داں شفا سے پاس^(۴) نشتیوں ایکھا
 نرمغ ایں دیم گوں شہپراں ٹیکا
 لتیو ۽ گوں دُکھانیں^(۵) گوڑو ٻاراں
 زیب تن شاہی سہت^(۶) و سینگاراں
 ڇ دوا بیث انت عشق بیماراں
 ساڑت بیث دل شه ڏکھ و آزاراں
 چوڑ^(۷) شہ سرین نے گپتاں واندکاراں
 یاہندا سُرکو سُرک شنت پیالا
 چھم کھنگ نے شنت آپتہ خیالا
 بہر کھنگ نے شنت اندری حالا
 دیر شتو نشته نی ہماں شریں

نی دلی مہر ان گلو(۸) بڑیں

نتیں میلی بہائے نتیں پر اے زریں

اوچھنڑاں اولاً گھاں(۹) شف نے بندیاں

گوں دل اے گرے یاں ٹوٹلاں بندیاں

اندر را کاٹھاری بہشت سندھاں

پُروشان ہڈان و رغ رغاں سندھاں

نتیں دوا درمان لی ہماں رنداں

کھئے مناں استیں من کھیا گینداں

من وٹی پرچاڑ جدائی اے

پُرشتع ایں دستاں گوں بغائی اے

کھاغذاں لکھاں ایو کھائی اے

ایر کھناں گھللاں پہ نشانی اے

اڑ پھذی پوہ بنت منتیں بیانی اے

سئ کھن انت سبقا زیراں جوانی اے

نا حقیں قوم بدگمانی اے

حال و پیرایا بے وسانی اے

ایرنگا دُراہیں وادہ^(۱۰) یے گوئستہ
 من چکشو زمزیالاں گوں دل بستہ
 اش غماں سغر کھنخ یے ڈرتہ
 لکھہ^(۱۱) یے کھنیں من گرا شپتہ
 دل برائینتوں گوتہ دلبریں دُڑاں
 گوں پخیرانی سنگت جُڑاں
 بیگھاں ڈومبانی بھر ۽ بندال
 لنگوی او طاقاں دیاں لیراں^(۱۲)
 وش کھنت سازا مہشریں^(۱۳) منو
 پ دل یے تیها^(۱۴) چک دا تاراں
 زیمراں ڈکھی ایں رُڑاں^(۱۵) کشی
 بیتاں اونہارو^(۱۶) اش ہماں دارا
 وش مانا انت اش ہماں پارا^(۱۷)
 دا روٹی ڈکھانی تھہ ۽ گرے تی
 من ولی ڈکھانی تھہ ۽ گرے آں

یاہند پیوں بھاگر ء پاؤں
 قصوال حجرے غان ء گالہاؤں (۱۸)
 یک دے پُشنا سہمکغ (۱۹) ے زیری
 جھگ اشہ بھنگانی دف ء کھاینت
 چھم اشہ گونڈیں چھر غ ء کھوشت انت
 ٹپکاں (۲۰) دستاں سبزعلی داثوں
 زانسرا (۲۱) سغر شیر داث نندی
 وش تھواری ء گال کھتیث گمن
 شف ہماں ڈردا گوں گوتزی گلکیں
 روشن بیث مندوست دوبرا دراہیں
 مردم شنت کہ واڑتو واندہ ایں

۱۔ چارو۔ چارہ۔ ۲۔ علقہہ۔ علاقہ۔ ۳۔ شف رو۔ شف آوخ۔ ۴۔ سے پاس۔ سے پھر۔
 ۵۔ ڈکھان۔ ہٹ۔ ۶۔ سہٹ۔ زیور۔ ۷۔ چوڑ۔ مزہ۔ ۸۔ سرین۔ کمر۔ ۹۔ گلو۔ دروازہ۔
 ۱۰۔ اولاکھ۔ درکھ۔ ۱۱۔ وادہ۔ بازیں سال۔ ۱۲۔ کلکہ۔ کہنگ۔ ۱۳۔ لیر۔ چھرک۔ ۱۴۔ گھہر۔
 ۱۵۔ دلعتیہہ۔ دلی شوق۔ ۱۶۔ رُڑ۔ خیال۔ ۱۷۔ اوہنا رو۔ درد و آزارے بار غیں داھ
 مشہور۔ ۱۸۔ پار۔ قبلہ۔ ۱۹۔ گالھانگ۔ گالواری۔ ۲۰۔ سہمکغ۔ تیز تیزی ء ساہ زیر غ۔ ۲۱۔ ٹپک۔
 کسا نئیں قطرہ۔ زانسر۔ لنگ۔

شاہو روشن آں دوبرا بیانت
 بُوذِن^(۱) دوستنے بنت نصیب جلدی
 من هماں سیم و چارواں^(۲) جُڑاں
 کہ آخت و شذ مہلیج نے هماں ڈیپیں^(۳)
 شنگرے ماخ و شانگرے ماہ رنگ
 پہ سوادھے ء درکھنی گھلا^(۴) شہ
 دیرواری ء چھاراں تی چھم منیں
 سنگتی سے چھیار امسرو^(۵) زیری
 نازو اندازی^(۶) گوں امسراں ٹلی
 گوں ہتر کونجی کرامغاں^(۷) یلی
 نرم و نرم پھاڑے گوں کونتری^(۸) گاماں
 زیب زنار و تحمل ملیں تعویذ
 سینغ و پستانان او نیاما
 چھو سرورنداں آہل بانا
 بنیث و دیروانی دو قدم بوشی

گوں ولی دستاں دیر بہ کھنست شارا
 روژنائی کھنست چھاڑدہ مایا
 رختخ (۹) ایں آہوئی (۱۰) مَزَن چھماں
 مہر په مُہر گواف (۱۱) منیں سرا زیری
 چھو شکرلوظے مِنْزِلِ مِنْزِل (۱۲) گال ے
 سر بلہہ (۱۳) بی منیں پہ ہماں حرفاں
 پہم (۱۴) کھن انت جان سُخننگیں ناسور
 رغ رغاں وش گوئھرے گناں سربنت
 جا گروتائی چھم کھن انت سیرا
 دیش ے دلدوست ء گرانٹ بہرا
 دل ہماں دیریں دہشاں پلی
 سند و بند ساڑت بنت چھو زمستانی (۱۵)
 ہر نظر شیر و سینگی وش بنت
 اندری درکھو خ شہ ہل ہلا تھر کھنست
 کھنست تسلی و سینغا جاہ کھنست
 چھبک ایں ڈرداں بنت دوا جلدیں
 بیروے ایرانی تریاق بی انت
 ڈوبری ٹھپپاں په ملم (۱۶) ساڑتیں

سُختگیں نوخ بُرو گرے پُھل بنت
 پوپل ایں رکھاں شہ گرانٹ رنگاں
 بُلپل و باندی ایں اڑ قیرزا^(۱۷)
 سچ و سولا خاں درکھنی دیرلی
 بال ہے کھنٹ آراتیں گُشی شعراں
 دل ہماں روشا ساڑت بی مندوست
 بنت مُراد بازیں شاڈہ و شوقی
 پھنڈر پیراہی^(۱۸) ہرانت نہہ روشن
 دادن و داذاں لنگو یے زیرانت
 خوش و وش بنت و نخ دعا لوٹھنٹ
 باشاں په آمین، تھی سر یے حسیرا

-
- ۱۔ بُوزن۔ گوٹھ۔ ۲۔ سیم و چارو دگ و راہ۔ ۳۔ ڈیہہ۔ علاقہ۔ ۴۔ گھل۔ گداں۔ ۵۔ امسرو۔
 ہمر۔ ۶۔ اندام۔ باز استغ۔ ۷۔ کرامغ۔ کونچ آواز۔ ۸۔ کوتز۔ کھفوت۔ ۹۔ رختن ایں۔
 رنگ داشن ایں۔ ۱۰۔ آہو۔ وٹکی۔ ۱۱۔ مُہر گواف۔ کالین کار گیر۔ ۱۲۔ میز منظر۔ استغ و وش۔
 ۱۳۔ بلہہ۔ صدقہ۔ ۱۴۔ پہم۔ صبر۔ ہٹک۔ ۱۵۔ زستان۔ سیالہ۔ ۱۶۔ ملجم۔ مرہم۔ ۱۷۔ قیرز۔
 قید۔ ۱۸۔ پیراہی۔ منوئی باس۔

مرؤشی کھوکھراں گرند و گواریں
 پھڑی آں لادہ^(۱) و کونجی قطاریں
 گل نے ہلک سرا ترنمپ و تماریں
 شہ گھٹیں کوہ گراں ساڑت آف ہسینہ انت
 رشنٹ چھو گلگلاں گلان ؎ ریش انت
 ہماں دوریں دلاں یاداں گیڑ انت
 دلا اُکھیر زڑتہ ناغمانا
 من ڈڑتہ لیکھوے دوست بیانا
 قلم پہ گھبر کھنخ پیشہ روانا
 دو اکھر^(۲) لکھغاں ماہ رنگ شانا
 شکر طوطی لبئے گفتار گیرانت
 ہماں شہد و شراباں دلپذیر^(۳) انت
 حدیث و وَش زوالی بے نظیر^(۴) انت
 دوئیں ابرو مثل تیزیں کٹاری^(۵)

ترہو خ ایں ٹھیٹھلی (۱) چھم پُرخماری
 نظر نازی (۲) ایں ژرٹ انت دیرواری
 دلا مانا خشغ انت چو دوگزاری
 ہماں کیفان کُشہ جُنبش من جانا
 دلا لہر لیپغا انت ناغمانا
 من تناکھیں ڈوبرا شہ سر رشانا
 دلا شہ مرمریں (۳) آسے بلانا

 شہ گوئستو کہنغاں سر بیشہ جانا
 دلا گیر آختہ آں ڈردانغ ایں کس
 ہماں گھنگیر (۴) گامانی مُژیں گس (۵)

 ہماں شب خون کھنو خ ایں نین نلگس
 ہماں پُھل کھندغ ایں گفتارِ منے چس
 لوں جاں (۶) بستو دل منیں بُھڑتی بس
 کُشتی گوں نازو لوڈاں باندوانے وس
 پھدا ہنچ حیل نیستیں روح ایں ناویں
 دل نے دروازغ اء اوشاۓ گران مُل (۷)

عشاقی اندر اجاہ گپتہ آں پھل
چھو بُختہ ماذنی دل نیستنی جھل
زبر زیر انت زہیرانی ہماں گھل (۱۳)

دلا ہردم ہزاریں ڈرد و اڑدھل
چویر و بے دہانی چمیتر تھروٹگل (۱۴)

پس نے بے واڑہاں کھنست جز غاشل (۱۵)

جھتو جھا گوڑتو مندوست ٹندال (۱۶)

پھدا شہ گوڑوا (۱۷) حیلے نہ بندال

سرابہ اوڈھرے چوشیں نہ گندال
سریں قربان منی پہ دوست رندال

۱۔ لاڈہ۔ یک دومی آنزو دیکی۔ ۲۔ آکھر۔ ۳۔ لوز۔ ۴۔ دلپذیر۔ دلاراوش آؤخ۔ ۳۔ بے نظیر۔
بے مثال۔ ۵۔ کٹاری۔ کاظار۔ ۶۔ ٹھیٹھل۔ ماڈغیں آسک۔ ۷۔ ناذی۔ نازکنده۔ ۸۔ مرمر۔
تسوخ بلوخ۔ ۹۔ گہمگیر۔ نہ جزوخ۔ ۱۰۔ گس۔ راہ۔ ۱۱۔ لونج۔ وکڑ۔ ول۔ ۱۲۔ گران مٹل۔
گران بہا۔ ۱۳۔ گھل۔ گھوڑو۔ ۱۴۔ تھروٹگل۔ ڈالہ۔ ڈالہ۔ ۱۵۔ شل۔ لنگ۔ ۱۶۔ ٹند۔ تباہ۔ ختم
۱۷۔ کوڑو۔ دروغیں زیندگی۔

O

او منی بیل و بنگلیں^(۱) یاراں
 ناحق ایں گلایاں مذہبیت چھونا
 دنگل دیریں ننبیشہ شوا چھماں
 پوپل پاراں مان شنت جادو
 سوگہہ و سختیں ڈوبرا دل منیں
 کوٹھغونانی شہ تھیڑغا گران اٹ
 دوست منیں سے گیست و دھاش یکھے
 چھاڑدہ ماہاش دیم گرڈو نیں
 مسیح^(۲) پھر نگوآں اشہ بڑیں^(۳)
 بیلوی^(۴) شاہ شہ ٹرساں تی ڈیلا
 حلمہاں حیلهہ ماناں تی تھرندیں^(۵)
 دیرداری ۽ دل شکاریٰ انت
 زیندگی آں زیند حوالہ بیث
 حجر عوشاق گوں دل ۽ چوش کھنست
 بڑ بحری^(۶) چو میسردا^(۷) زیری
 اش سرے بالا سینغ ۽ چیری

یوسفی حسنے نی کمالانی
 نیستنی جلوہ مست جمالانی
 جوانہ جوانیں داشت انت ربا
 من ته شاں چوشیں اے دہا نیستینیں
 ڈنگلی ہے و دیردہان^(۸) گندے
 پچھڑو^(۹) ایلاگو^(۱۰) نوی ہنچ دم
 سہر گذاں ہنچ وختے نے پھرائی
 گول سویشناں جان سینگاری
 بالوی^(۱۱) بوئے اش رُذانت رندال
 گمیل^(۱۲) و گندیں متور^(۱۳) بنت پھلبپار
 گواڑغی گل، سہروسیر آفیں
 بیگہاں درینوبی اشه ہلکا
 کم تریں گاماں نرم کھنت جُزی
 ڈرد دوروخار مہر ۽ گوں گندی
 طیک کھنت سبزیں سرچھے ہندی
 یک نظر نیکان و بذاں گندی
 دیشا مسٹ بنت مزن نام ایں
 اش ذبحاتی مہذواں^(۱۴) مردم

شہ شہ شاہی آں او جہلا
 ایر کھنست دست بستہ بنت جھنکنت
 دیر پ گندغ کھایاں تی ہر وش
 ہروخت تعظیمی نظر گند انت
 حیل (۱۵) پ ٹھتوکے مھفل ء نند انت
 پ شُذی نیناں پلوے دراثیں
 حاتمی (۱۶) ہر روشا مرآگاہ (۱۷) انت
 بہر کھنست داش گوں وثی دستاں
 قبہاں نزخ نیستنی دل رنج
 خوشائ تی کل شہ دلبڑی سایا
 مادے پ بہرے ء گرغ مندوست
 دیرواری ء پلوے داشتہ

- ۱۔ بنگل۔ یک صفتی نامے۔ بنگل لغتی معنی ایں بھنگوار۔ ۲۔ مسیح پھر نگو۔ میلخ کوہ آسک۔
- ۳۔ بر۔ مردم اس شہ دیر تر ہوئ۔ ۴۔ بیلوی شاہ۔ بیلو مزار ببر شیر۔ ۵۔ ٹھرند۔ غیرتی چڑاک۔
- ۶۔ بحری۔ شکاری ایں بازتے جنے۔ ۷۔ میسٹر۔ سیاہ گریں ٹھنڈھرے ماذعین جنس۔
- ۸۔ دیر دبان۔ دوراندیش۔ ۹۔ پچھڑو۔ سوک طبع۔ ۱۰۔ ایلا گو۔ وخت زیانا روئ۔ ۱۱۔ بالو۔
- و شبیئیں بُوٹائے نام۔ ۱۲۔ گمل۔ سبز تاخ تے کچوئیں لمب۔ ۱۳۔ موئ۔ مور پھڑو۔
- ۱۴۔ مہنڈ۔ اوصاف۔ ۱۵۔ حیل۔ امید۔ ۱۶۔ حاتمی۔ حاتم بن طائی یک یہودی ء آں وثی وختے
- مراکیں سخی تے اٹ۔ ۱۷۔ مرآگاہ۔ شادمانی۔

وَهْرَءَ سَالَا دَالْ گُنُوْخِي ۽
 مَنْ دَلْ ۽ رَنْدَا رَخْتَغَا هَنْچُو
 دَلْ هَمَا درَنْگَ (۱) دَامْنَا نَشْتَه
 نَازْكِيْنَ نَظَارَا چَهَارَشَهَ چَهُونَا
 كَهَ گَمْلَ (۲) وَ گَعْدَا (۳) زَرْتَوْ سَبْزَت
 بَارَغَ اَيْنَ بَالَادَ وَ هَمَا درَوْشَمَ
 لَاشِكَ لَتَيْوَا (۴) لَوْحَهَ نَيْرَهَ
 دَيَرَ شَهَ دَيَشَهَ لَوْحَهَهَ چَهَمَانَ
 دَلْ هَمَهَ اُمِيدَ سَرا نَشْتَه
 كَهَ يَدَمَ سَاهِيَ لَبِيَ هَمَهَ سَاهِيَ
 دَرْدَ اَشَهَ جَانَا وَادَهَهَ (۵) دَيَرَ بَنَت

تپنخ ایں کہنخ^(۱) باروے ساڑبنت
 عقل ۽ پنت اث که عقلا نڑتہ
 دل ہے غفلت نیامخ ۽ رپته
 پیشہ نئیں سوچے کہ پھذۂ چھوں لی
 نئیں دلا بریں^(۷) باورے آڑتہ
 چھم ہماں درشا داشتغ انت نزتخ
 مو شے کھسیرزاں پھرم ڦ پ بری^(۸)
 سُہر بریں سُہریناں گوں لی سینگار
 رو شے ۽ رشیفی^(۹) ریشی ڪٹھا^(۱۰)
 دل ہے دراڑیں آسرا نیامنے
 آخت یک گواٹے سیاہ مڙو^(۱۱) پیشو
 لڑنخ انت لامب سستغ انت سُہر لمب
 رختو چھنے چھار^(۱۲) بیشغ انت بڑا
 جھنبدہ نیاماشه بغل بوتاں^(۱۳)
 راه گِذاری یاں میلشو زڑتنت

پُھرِ شنت پھدو یے دھنارانی (۱۴)
 لڈتو لاگانی سرا گون انت
 بہر کھن انت بَرَانی ورانت رسٽر (۱۵)
 آں کہ چو کرگز مج بی ڈھونڈا
 قصہاں اوطا قال برنت گشنت
 ہر غ (۱۶) یے ہانشوئیں دفا تھرام (۱۷) انت
 گوانک جن انت شہر ان ڪھن انت معلوم
 دیشہ متئیں چھماں گریث ۽ متئیں روا
 گریش داں ڈراپیں واڈا ہے (۱۸) سالا
 عاقلاں دیری ۽ ہے گوشۂ
 کہ یدریں بازی گھٹۂ بختا
 مادے اے رب معجزہ دیشہ
 گل پر گندیں مہسکاں رُستہ
 بلبلاں جئور (۱۹) تھیر غ (۲۰) ۽ چھڑڑتہ
 نی پھدا یک ٹھوکے صبر مند وست
 دامنا دست داٹو کشوں سو گہہ

انتظاریں کہ موت بینے جلدی
جُہلگ ایں کھڈ نے نیامغ ء جاہ بیث
جان ہے آزارا شہ لی آزادت
چھم نہ گندانت تہ دل نہ گرے تی منیں

۱۔ درنگ۔ کوہئے ہوڑ۔ روز۔ ۲۔ گمل۔ نوخ موریں سبز۔ ۳۔ گند۔ باز سبز۔ ۴۔ لاٹک
لیتیو۔ لیتیو قابل۔ ۵۔ وادھ۔ دراثیں وخت۔ ۶۔ کہنگ۔ جان جڑانی حوالہ تیں۔ ۷۔ بڑیں
گندغ ایں۔ خرابیں۔ ۸۔ بڑ بیت۔ میوہ داری۔ ۹۔ رشیف۔ بے عیب۔ ۱۰۔ کٹھ۔ جھول۔
۱۱۔ مُڑ۔ دھنڈ۔ ۱۲۔ پچھے چھار۔ تلاخنو۔ ۱۳۔ بغل بوء۔ دروغیں ڈاہ بر۔ ۱۴۔ دھٹار۔ شوانک۔
۱۵۔ رستر۔ درنده۔ ۱۶۔ هرخ۔ امل دار گدیں ہتھیارے نامیں۔ ایذا شیطانیں مژدمانی حوالہ تیں
کہ دوست و سگت کھڑ کھن انت۔ ۱۷۔ تھرام انت۔ دفا گندغ کھن انت۔ ۱۸۔ وادھ۔
دراثیں وخت۔ ۱۹۔ جوڑ۔ زهر۔ ۲۰۔ تھیرغ۔ یک مخصوصیں لو تے۔ آہنی نیامہ ما ذن
(اسپ) دان واڑت۔

نوٹ:- بلوچی نیامہ چوشیں لوز بازنٹ کہ صرف حرکت نشانی ء گوں آہانی معنی تبدیل بیث۔ کے
چوشیں لوز انت کہ جملہ تبدیلی ء معنی بدل بیث مثال۔ بڑ۔ میوہ۔ بڑ۔ گڈ۔ بڑ۔ تر ہوخ۔ زیر ببر۔
الٹھالینا۔ بڑ۔ بیرون۔ بڑ۔ ور، گند۔ چھم دیش۔ گند۔ گند غیں۔ گند۔ شرم و نگنے مخصوصیں غضبہ

وغیرہ

O

چھم گنوخ انت مسیں، دل بھڑتہ درنگ کو نترا
 بارغ و بگی ایں ہماں وش نامیں جنا
 ناغماں تریٹو بیشہ من را ہے راہ گزنا
 من وثی کار و دوست پہ سنتیل و شاذہا
 جبز غ نے دستو دست کشو گوں جیڈی ولھرا
 جاں رژینتی (۱) یئے بیگھی چیتری کوکھرا
 بارغ و بُڑزث بانگھی بگی ایں جھڑا
 دو تھلیں شالے ایرثی سغر سربردا
 جز غنے نریں گام کشو، ڈوار ہنچھرا
 ٹلٹی لونگاڑ (۲) بارغ ایں سرینا شہ بنا
 چھپک ایں چیراں (۳) گرند نے چھووشیں زیرا
 زلف سیاہ ماریں بگڑیں دیم دامنا
 جینہر واجھا ٹلٹ (۵) شنت سر داں کوفغا
 گورغ (۶) ایں گرددیں دیم چوماہا روشننا
 تھنگویں پھلی ٹمکغ (۷) نے دیم سربردا

چو سُھیل استار، روشن ایں باما شہ سرا
 دیرداری ۽ درفشغ^(۸) نے، بری آسکا
 پُر خمار میں چھم سُہرشنت ڈاڑھو نے^(۹) برا
 کھاغذیں رکھانی سرا وش برش کھندغا^(۱۰)
 شف گروختے غا بینغ نے چیلک^(۱۱) ناخدا
 وش شنت ٹھٹوک شکھل و شیرو بینغا
 کھندتو گوشتنی گلٹی مندوست چو بیا
 تھہ کھداں ہندا ڈس تھہ کھتی مہرا پھولغا
 تھہ پچھے چھونا جزو لیغارا جزغا
 ٻل پخیر ویسا، ٹاہ وثار منیں نہ مہتا
 من تھئی دوستاں، تھہ مخن ہنچپو و زتا

۱۔ رژینغ۔ سینگارغ۔ ۲۔ لوغاڑ۔ سفرے دراثیں پھٹ۔ ۳۔ چھپکیں چیر۔ آواز کفوخیں
 جاد۔ سگی۔ ۴۔ جینہر ہور ترمپانی رشغ اندارغ۔ ۵۔ ڦل۔ جہلاڑنگ۔ ۶۔ گورغ۔ بوسلی رنگ
 ۷۔ ٹمکنگ۔ بلغ وتسک۔ ۸۔ درفش۔ باز نرمی ۽ لڑزغ۔ ۹۔ برش کھند۔ مسکراہٹ۔ ۱۰۔ ڈاڑھو
 ۱۱۔ چیلک۔ بارغیں راہ۔

نوٹ:- گلٹی وٹی بلوچی تواری لوز ناخدا یا ناخداں۔ ماشاء اللہ نے جاء کارمزکھن انت۔

پنت و شون

گوش دارے بیاۓ مرڈماں
 پنٹے شوارا من دیاں
 سَن آخری ایں پانزدہ ایں
 ساماختغ انت بندہ بذیں (۱)
 جُواںیں هَوَر (۲) دروغ بیشغ انت
 قصہہ نی نوخ ایں آختغ انت
 کوڑی (۳) ء جُواںیں چند هَوَر
 من ڈسگاں تھو زیر و بر
 گند گواث کہ گیرت بی گندغی
 آں گند گوں آف ء شوڈے جی
 کسے گشی تھے زہر ملگر
 پہ مرڈماں جوانیں صبر
 دیرا درا دار دژمنا
 نزی مخن بے باورا
 مرکھا (۴) کہ پیئے حسیرا تھے کھن
 کار جوں کہ بی دیرا مخن
 گوں دیر چلگا جڑ درانت

حنیرگوں اصل لانگھو ۽ بنت
 قومانی دست کڑتی (۵) ایں تھئی
 لانگھو کھنخ مرڈی ایں تھئی
 بچھاں تھے کھن مُشت تھا
 خیالا مدار باز جوفوا
 بچھ کہ رذیں کارے کھن انت
 بیزار پٹ شہ بچھاں نوانت
 ڈیہہ شریں گوں درشک و براں
 پٹی سرا ڈھینگ (۶) رڑاں
 انسان یک وا جھا نیاں
 جوائیں بذیں قوماں مس باں
 روشن گوستغینا گیر مخاں
 یک ٹھنڈوں ڈنماں گرنواں
 آں کہ دفا لوہاں کھنست
 دنھان ہماہی یئے رشنست
 کارے کھنست کھن پچھل
 گلا شہ جوانیں نیک صلح
 بیارئے تھے بہر کھن پروٹا
 لکھیں مور تھے ایوکھا

کیھا کشیں وارتیں کہ وھا
 دنیا نہ جُزٹ ایرنگا
 وختے و ٹھٹوکئے باروانت
 بدجنت پنت اے پوہ نوات
 گندئے کہ دژمن بچھنا
 لانگھو کھنی وخت سرا
 رب اے شہ لوٹ بی تھہ پخیر
 وختا شہ فائدہ یا مزیر
 درشکے کہ بی زہریں برعے
 روشنہ ہماں دے کار کھنے
 چپا کھن تند مجھھی بُنا
 اش عاقلاں زیر عقلا
 اغ اشکنے گوانکا محبن
 مردانی بیث سینغ پشن
 نرخڑ کہ زورا ڈانگ کھاں
 وٹ واڑت پھازا ڈانوڑاں
 قوماں گوں بیث لٹھ و لوڑ
 چکنے تھ پوٹ پوٹ بیث سوڑ
 مردئے گوں مردا جنگ بی

بازار بینگاں کھئے مرٹی
 گواٹ بازیا کھمیں بی
 تھہ چتھرے^(۷) اوڈھر کھنی
 سغن^(۸) نے کہ دو ہو کھنت مرٹی
 بے توسغا شہرے ششی
 مرڈے کہ لٹھی منگہے^(۹)
 دستا کھنت آفی گلے ہے^(۱۰)
 جوان نئیں ہڑ و جھٹی جہی
 بہر سنگتاں گوں وش بی
 چھماں پ جوانیں روشنی
 پچھلے^(۱۱) سالغاں گوں دے پکھر لی
 ورآں شیا کہ لاٹا ونڑی
 چھونا موی سغندان سرزا
 ٹھوکے دلا بیٹے بیار و دار
 جلدی دفا ٹھنکا میار
 گرے و خا وش کھن گوں گرے اغا
 کھندے تھ کھندری جگ^(۱۲) تھرا
 کارے کھنے کھن پ ہتر
 چھونا موی بروٹے سغر

پاچہ^(۱۳) بدل پائے تھے زیر
 بُڑزا یہ لگائے^(۱۴) مزیر
 چھوکہ بذلی^(۱۵) بیشہ گران
 براور نوانٹ تھنی جڑ وجان
 زالار دلا وزنا گوں دئے
 شوہاز^(۱۶) جنت دوستی جنے
 جنے دوستی اُدھر تھے کھن
 زال گرا دف کش مخن
 زال سرا باور مخن
 باور گٹھنے دوختنے کفن
 سر موسم پصلہ تھے کش
 پاچھالویں^(۱۷) پصلیں روش
 سر کشتنع ایں بیث کہ تنک
 نندو دھناری^(۱۸) بی و رک
 روشنہ شذہ آں گار کھنٹ
 بڑ تھر اُ بازار کھنٹ
 بڑ لُٹائے^(۱۹) زیر سمنڈلا
 حبیلا^(۲۰) مخن دومی سرا
 مخن سوالا بئے نیستگار

دستا گوں کش وٹ لی مزن
 روپیہ نے بیتی ور کوٹھغا
 آں نیم یروشے کار دا
 بیجا چھن و گر بیث نجخ
 ناہیں لی کانڑی (۲۱) گلیں چج
 دوستاں پ تھفہ یاں برے
 ہر جا گئے ولی اورے
 بینگا میار ہلک گردا
 دئے پلی (۲۲) ا داری درا
 گواٹ راستہ گند زورا مذئے
 گواٹ جکھش پنجھ نوئے
 سنگاں مزیر گوں گوشتانا
 بار گران بیث مہ گڑدا
 دستے بھری پٹی کھنی
 ناہیں تہ سر دے زیان لی
 سیاہ ہنگراں دستا مجبن
 دست کہ جتنے جرسیاہ بنت
 ڈاہا مببر داں تھانڑواں (۲۳)
 روشنے گرا ٹھتوک کھفاں

پہنڈ کھنڑ (۲۳) شہ پُھریں ٹوپکاں
 اے باوری لئیوڑی (۲۴) نیاں
 دستے کہ دراڑ بی شہ سیرا
 جن بھورینی شہ بغلہ بُنا
 پانسکاری پیہہ نہ ڈھنگراں
 جان پکٹے جیٹ، جر ڈراں
 کارے کھننے چھونا کھنی
 دست دومی دستا سئی موي
 کارا ہندیں تی ۽ را ڈس
 دومی مویشے قوم کس
 ٹھنڈو کے کہ کھنٹ لیغار (۲۵) پھٹے
 چھونا مسوج کہ کھیں ہے
 جان ۽ مگنڈی کھنغاں
 بشکن کہ چھے گوشتنی مناں
 برداریں درشک پیوند بی
 گوں کھنڈراں (۲۶) کھرغ وش نوی
 جوانیں ڈغار وٹ دان دا
 حبیلا مخن اش گلرا
 دفا مجبن دگ ہلکا

کے ہریک تھی گندی مئھا
 برات لاغریں دے براشیں تھیں
 شہ تی لاندوں جوان انت وٹی
 جنکھا شہ پچھا دوست مدار
 پچھا شہ جنکھیں وش تھوار
 ماٹ و پٹ انت دو مہرباں
 چیٹھا کھن اش تھہ ہردمائی
 دینی (۲۸) کھنو چیٹھ (۲۹) آں پسا
 کے شیری پھرٹی نے دا تھرا
 پھاریز اش ۽ لاغ پھذا
 ناحق دے ٹوٹی (۳۰) ۽ جنت دفا
 سکھ کھن چمربند ہشتراء
 بندی گوں سکھیں بُنجھا
 ہشتر کے بیشہ بے مُهہار
 جنت اُجڑاں (۳۱) روٹ بیٹ گار
 پھلاؤ کشے دار گُلٹھغائی
 پھل گُلٹھغائی نیام باں
 بدعا مخن سبزیں جڑاں
 روٹے ضرور گوارانت تڑاں

جوںی نے مهمان تھے موي
 برات پنگویں (۳۲) گیرانت مرٹی
 زہر کہ پینے پڑھ کلموا
 زہر عقلاء کھنخ ایں خطا
 پیشا شہ سوچ، دستا محبن
 چھو دست جتنے لینا مخن
 دست چھو جتنے کنڈ نوی
 گھر نے سواری ۽ جھنڈ نوی
 طعام ورنے وش کھن تھے در
 سیرہ دفا زنما ببر
 شہراں شہ بڑاں کھن پسند
 پرے پھول مردمائ قوماں گوں نندر
 کھن کھال و میٹ شوڈ کھنغاں
 لیغار کوجھا کھنت پھٹاں
 زوراخ دگا بل و دئے
 نتیشتنے کہ دگ جلدی روئے
 شاہی پکھری آں مرآ
 روئے ضرور بئے گھرووا (۳۳)
 گواٹے کھنے نواں بال گرتے

آزمان ء پُجھشہ تھے نوے
گاماں ڈھرو نیناں تھے زیر
دھرتی شہ جہغا بازیں دیر
زور ہنچ کسا وام ء مذئے
پرے مرضیط ھشتی ء دے کارکھے
ڈاہا داں ڈاہا سرخن
مڑ بی تہ گجی (۳۴) بیث مزن
دیربی بذانی شہ صحبتا
ناحق دے دینیتہ شہمتا
بہاء دئے دری جنگاں میار
جنگاں گوں بڑ بنت ڈغار
وختارا سغرا شیردئے نند
گلڈء پھذی رندال (۳۵) مکند
ٹھٹوکے تھرا سیب (۳۶) کہ میئے
تحوہ ہنچ کسا عیبا مذئے
گند پلّغ (۳۷) ء گوں کھئے تہ گوئش
ناپیں دفا ٹھٹوکا مکاش
کشته کھن چوشیں کہ ورنی
چھونا ٹھئی دژمن کس موی

اغ دشمنے زور پیئے اڑی
 گلڈ بس کھن ہدیں چو دشمن جھی
 عیوارا (۳۸) دئے باز اوڈھرا
 سمجھ نئیں دیش تھے نئیں کہ تھرا
 مردے تھے وٹ لی بیارو کھٹ (۳۹)
 کسی پڑے (۴۰) تھا لہاں محچٹ
 گندھا (۴۱) کھنو زیر گوہراں
 ہر میڑو (۴۲) ے تھرا پکڑاں (۴۳)
 ہر یک سرا شگا مخن مخن
 دومی گوئشتنا پکا مخن مخن
 باز طبیعت ۽ روکھا (۴۴) مخن مخن
 بے سیشہا (۴۵) ڈکھا مخن مخن
 مر جوانہا گوں مرد بنت
 لندہا لغور سر ڈرد بنت
 پھاریز کھنے ہمسانگاں
 آں جج گوں شوییغاں براوراں
 ہروخت لی ے مہرباں
 پر رن (۴۶) وچھوری (۴۷) و بے کساں
 انگا موی کہ واڑتے جہاں

چھون دے مَوی کہ گُل ہے کھنائی (۲۸)
 شف روشن بی یا کہ تھار
 دستا من جوانیں ہتھیار
 حُقا تھے گوش، حقانگوش
 جن ظالما ظلم اے تھے پُروش
 ظلم ہماں زورا گوں میر
 کسنا (۲۹) وَر و دوستان شہ لڑ (۵۰)
 بچھدا اصل مرددا گوں بی
 گوں چک و جنائ سیالی نوی
 پھلاں تھے کش، جئوراں (۵۱) مَبْرُر
 کھن پیش گرا تول و قدر
 جنگاں جہیں (۵۲) حسیراں تھے کھن
 تھیراں وٹی یاں کم مخن
 عیوب سرا گوزا (۵۳) میار
 عیبا تھے گند طاہین وشار
 مردارا بیث جوانیں تمیز (۵۴)
 مالا پ جوانیں بند و ریز
 دستا وٹی لجھا تھے کھن
 کسنا شغانا تھے مجبن

گمائیں بیا چھنٹ و مریش
 کارا تھرا کھتیث پس و پیش
 اش رختی ء جوان واڑغ ایں
 اش واڑغ ء جوان داش ایں
 مala بنیادی کھن تھے گر
 اش بد بنیادا لی گسر (۵۵)
 ہرش سرا بیث آں اثر
 جوائیں بنیاد گلاش کسر
 گوں طاہن ء زہر غ ٹھی
 وہ (۵۶) روغنناں گوں دے وش نوی
 بڑیں دے گو چھبیٹ ء ٹھننت
 چھم واڑغ ایں لجی ء بنت
 نندتے تے غافل لی منند
 گرتی تے بوٹھاں پھول و گند
 باز جواں دے ننیں بے باوری
 پرے برائے کہ لی دے اوڈھر کھنی
 فرضان تھے کھن دینا کھاں سئی
 روڈو سریں (۵۷) مللا موی
 علم ء تھے نیر زانتکاری ء

نایں روئے پ گاری ۽
 گالاں منی آں گوش کھنے
 کوڑی (۵۸) نے روشاں روشن کھنے
 دین ۽ گوں دوستی ۽ کھنے
 بیارے حلاں شوا ورے
 مندوست شوا غافل موے
 روحان گوں کلمہ یا پڑھے

- ۱۔ بدیں۔ بدیں۔ ۲۔ ھور۔ گالوار۔ ۳۔ کوڑی۔ دروغین دنیا۔ ۴۔ مرکھ۔ میر۔ ۵۔ کڑتی۔ کرتا۔
- ۶۔ ڈھینگ۔ یک مرداریں گوژداریں مُرگے۔ ۷۔ چھتر۔ تغڑا۔ ۸۔ سغن۔ مال لڈ۔ ۹۔ منگھہ۔
- ۱۰۔ گھمیں کار۔ جوانہہ۔ ۱۱۔ کدہ۔ وٹا۔ نغمہ ورنے جیران۔ ۱۲۔ پھڈ۔ لاف۔ بطن۔ ۱۳۔ جگ۔ کلیں مردم۔
- ۱۴۔ پاء۔ روپیہ نے چہاری بہر۔ ۱۵۔ ٹکا۔ روپیہ سی و دوی بہر۔ ۱۶۔ بدی۔ وام۔ ادھار۔ ۱۷۔ شوباز۔
- ۱۸۔ مصیبت۔ ۱۹۔ پاچھالو۔ پھذ کشت۔ موسماشہ زندی کشت۔ ۲۰۔ دھنار۔ شوانک۔ ۲۱۔ لڑغ۔ راہی بسیغ۔
- ۲۲۔ حیل امید۔ ۲۳۔ کاظٹی۔ کھر ثغین دان۔ ۲۴۔ پلی۔ لکھہ۔ لقہ۔ ۲۵۔ تھاڑو۔ تھانہ۔ زوراخانی ڈیرہ۔
- ۲۶۔ پدھنز۔ پھذ جک۔ ۲۷۔ لیبھڑی۔ کھلونا۔ ۲۸۔ لیغار۔ پھٹ۔ گریب۔ ۲۹۔ کھنڈر۔ شکر۔
- ۳۰۔ دینی۔ ہاں ٹانگ ایں مال ایوکا شیرواری ۽ پ تھو باری۔ ۳۱۔ چیٹھ۔ خدمت۔ ۳۲۔ ٹوٹی۔ پستی۔
- ۳۳۔ او جڑ۔ گوڑدگی۔ ۳۴۔ پنگو۔ بے مٹھ۔ ۳۵۔ گھیر وابے عزت۔ ۳۶۔ گھی۔ حوصلہ۔ برداشت۔
- ۳۷۔ پند۔ پھذ آؤ خلیں وخت۔ ۳۸۔ سب۔ بھام۔ راس نیائ۔ ۳۹۔ پلخ۔ منغ۔ کنخ۔ ۴۰۔ عیوب۔ عیب۔
- ۴۱۔ کھٹ۔ پیدا کن۔ ۴۲۔ پڑ۔ درویا ڈیرہ۔ ۴۳۔ گندھ۔ گرھ۔ ۴۴۔ میرپرو۔ دیوان۔ ۴۵۔ پکر غ۔ کار آن غ۔
- ۴۶۔ رکھا۔ سخت۔ ۴۷۔ سیث۔ نفح۔ ۴۸۔ رن۔ بیوہ۔ ۴۹۔ چھوری۔ یتیم۔ ۵۰۔ ہے کھنخ۔ داھانی کنخ۔
- ۵۱۔ کس غمء تاوان۔ ۵۲۔ لڑغ۔ پہننازی کنخ۔ ۵۳۔ جنور۔ زہر۔ ۵۴۔ جہن۔ ختم کھن۔ ۵۵۔ گوز۔ میار۔
- ۵۶۔ تمیز۔ اخلاق زانیدگی۔ ۵۷۔ گسر۔ پہننا دی۔ ۵۸۔ زہر۔ ۵۹۔ روڈ سر۔ کم علم۔ ۶۰۔ کوڑی۔ دروغین دنیا۔

پیدریں دل گوں ۋېرتاں گىرے تى
 سینغ نے نیاما جىنچىرە^(۱) جھوپى
 اوڈھریں انڑزى اش بېھنەت چھمەماں
 اندرى ارمائ شە ڏسغا باز انت
 اغ كە لىكھاىش تە پۇھر ئە بىنلى بىندى^(۲)
 پېت و تۇرۇداں^(۳) گوں گىشىتىرە بى انت
 بېشىت جىشو اشتىغا توں ھەماں رندال
 كە اے ھۆر^(۴) اش مىتىيى دىسترسا^(۵) دراژىيى
 ڏىيە جىشو واڑتە گىند كىردارا
 ھەر كىچە خوشىن گىند گۇفتارا
 مىرۇداں پۇھرگو^(۶) انت ھەماں گواش سر
 كە اڭلە دروغ نے سىكەت تېش جىدىيى
 من كەشا^(۷) پۇھرىيى تەھىرىغ^(۸) نے گونىيى
 اໆملو بېشىتى اىيى آشە بارا
 وشاں تىش دروغانى بىڭىپ سىياپىيى
 كۈل گۈشەت سۇھرىيى لعالاں بې بەھائىيى

عاقل ایں مرد انت قوم نرجائیں (۹)
 ہر کیکے خوش انت اش ہماں مرداں
 ہر کیکے تعظیم بی اغیں شف و روشن
 اش ہے گواٹ ء ساڑت کھن انت جانا
 دامنے پھیریں مرد درعہ نند انت
 عاجزیں چھمایں گوں غماں گندانت
 گوہریں گالاں اشکنوخ نیستین
 میر من ء مجھی آل نہ لوٹھا انت
 اش سویشاں باز نفرت کھار انت
 گہ نواں داڑے (۱۰) مارابی دینگی
 مردم شنت (۱۱) کہ راست ھور نیستین
 من تہ شاں جوائیں دانکھرے است انت
 آں سویٹ ریشاں گئولغا (۱۲) کس نئیں
 پلک پھاغ گندانی سرا آختہ
 طانوڑوئاں (۱۳) را ٹھوکِ من دستین
 و کرٹ (۱۴) چھمیانی سرا ایر انت
 دست مُسارک (۱۵) بنت ہنچ خبر نیست
 طاپُرانت پھر انت دے منزل ے دیم ایں

ہر کسے اُربانی^(۱۶) رُخا آخت نیش
 گلڈہی ٹوٹی آں جَن انت درکھنست
 پ سرا گرانیں گوالگاں نزیرانت
 توڑے کہ پٹھا بینے نڑت نے آواز^(۱۷)
 بیروے نیار انت دیم پ دیم ایں
 وٹ دے من جیہیں^(۱۸) گرے پھرانت
 ہشت و ده دومی دے برانت گوٹ
 گلڈاء دے گلیں برادری خوش ایں
 تاپ و تاڑی آں گوں کھن انت وہوا
 شنت کہ مئے مندوست بدل نیستین
 حسیر باٹی کہ دژمنی داغ نے

- ۱۔ جنپھر۔ جاندرہ۔ ۲۔ بندی۔ ہماں کتابچے کہ آنہی نیام حساوکتاوے لکھشی، بندبیث۔ ۳۔ پٹ
 و قرڑ۔ کھولغ ہوارغ کھنگ۔ ۴۔ ھور۔ گالوار۔ ۵۔ ذرس۔ دست رس۔ ۶۔ پھر گو۔ تکبری۔
 بُڑزڑ۔ ۷۔ کھش۔ پہناد۔ ۸۔ تھیرغ۔ لوچھ۔ ۹۔ نرجا۔ نشان بر۔ ۱۰۔ داذ۔ داد۔ ۱۱۔ شنت۔
 گوشنت۔ ۱۲۔ گولغ۔ مرینغ۔ ۱۳۔ طانورو۔ وثاروٹ پھڑیں مرگشوخ۔ ۱۴۔ وکڑ۔ پھاگ ول
 دست مسارک۔ ھتاں پارو۔ ۱۶۔ اره۔ سیناروزی۔ ۱۷۔ نڑت نے آواز۔ پشاشہ گواث
 درکھنگ۔ (تھر) ۱۸۔ جیہیں۔ بھاز کھڈ۔

سینمی بہر

دستانغ

گلابی گل

مرؤشی انگل نے دل کھنت، گوں شعرانی رلی ۽
 گلابی گل سپتارا، کھناں من تہہ دلی ۽
 گلابی صورتی سہہ دارے گلیں شہ سندھڑی ۽
 دلا من دوست دارانی، نبی ۽ شہ امُتی ۽
 دلی حرفاں گوں نازیناں، اے گرڈیں شہپری ۽
 ہمنگیں شر نظار نیستیں، اے گونڈیں سرزی ۽
 نہ کھوہا پھٹے رنگیں کسے، نہ سندھا نیامنی ۽
 سپتیں بارغ ایں کونخ نے، مہ شعرانی رلی ۽
 سوکھیں بُت و بالاذے چھو ہنچھر چورڑی ۽
 لڑنگ ایں زامرے پلک ایں مہ شاخ نے کندھڑی ۽
 نندی طاحی نے سایہ، وھ کھٹے ایرکشنسی ۽
 کھٹئے تھنگوانت لاٹو، گوں پٹاں وانڑشنسی ۽
 نرم ایں بھوف و غالچہ، بُنا نیشتیں تئی ۽
 من نندیں خیال دارانی، شہ ہلکا دیر تری ۽
 گلابی گل کھڑو بیٹ دست و دیم کھنت پکھی ۽
 زواذ و عطر و بوناں شہ کشی پیڑی ۽

سرَنَد تھنگویں مائیں، مہ تھالا نور ہی ۽
 اے ڈاجا داشنگ انت ماٹا وَ عاریفَا وُثی ۽
 لسوغاڑیں سر ۽ رندی، گوں لیساں میمنتھستی ۽
 لوںگ و سُنبل وجافر، گوں بوتاں یاہندي ۽
 کھٹے سربرا نندی کھنست دستا آہری ۽
 وُثی سینگار چیناں کھاری ایر کھنست براوری ۽
 شه جاداں چوٹھوئے تُروڑی، سرءَ کھنست زرہری ۽
 گوں لیساں چیپچ زیری جنت پھٹاں گیوارشی ۽
 لڑنگ ایں زلف سیاہ مارنست، وکڑ واطری ۽
 دیم چھو چھاڑدھ ماپیں شما لے روخ گھذنی ۽
 آں سورج مُنکھی پھلنے غا گڑدیں بہشري (۱) ۽
 چھو امرود نزد بی پشیت، وش بی پوپلی ۽
 چچُغمی چوپغ ۽ وختا چومان پھنے پینغی ۽
 تینکھیں رک سہر لعل انت گلاب پھلچھڑی (۲) ۽
 دفارا ماناں گپھل شکھلانی وش گشتی ۽
 رشنست گوہر شہ آموریں لباں ٹھنوك گشتی ۽
 خماری طبیطھلی (۳) چھمناں کھڑوکھنست لاتکی ۽
 مُسٹیں محتاج ایں دلا مانا خشغ انت چھو دونی (۴) ۽
 گُشتیش ٹھکا دلارا ٹھک، بسطاں بے جھڑی ۽

گرئے تی تھنگویں ہستے گوں ہاریں برگڑی (۵) ۽
 لڑھ و پیچاں گوں سینگھاری، تعویذ (۶) لڑی ۽
 چھرا غ ایں جیغ شیشا یاں، مه گٹھا جھل تری ۽
 بلاں تی سینغ چکھا، گرانی نیام دری ۽
 چو کراچی شیشخ ایں محلائ را بتی انت جھذی ۽
 کنڑیا رو (۷) کانجڑو (۸) بول و پلوه گوں ڈانوڑی ۽
 اے مان انت شیشخ ایں پھونزا را چاندر انڑا گشتی ۽
 دستا چوڑی انت چاندی، کنگڑ چاڑشی ۽
 نیاما واق راڑوئے، مه بستتی نئیں نلی ۽
 نلی چھو نڑداں آوشکاں (۹) گو خ ڈینگری (۱۰) ۽
 دہیں موڑدانغاں را، سون چھللا چاڑشی ۽
 پھاڑاں جُشی انت بشکیا پوری، سیم دوختی ۽
 چاندی چیلکاں مان انت، مُہرانت زرہری ۽
 سے چھیار مولدا نت رندا، پ حکم نے نوکری ۽
 گناں کے پھاڑ کھیث ہلاکا شہ گاماں نرم گشتی ۽
 پھٹاں شہ کو فغ ۽ میل داث، کھنٹ دستا پوتڑی ۽
 سے لک واڑتہ دُبئی ۽ شہ سے تک ایں سری ۽
 ٹہشہ شہ اصلیں پٽ دھاگہ و تنڑی ۽
 جڑشہ آڈر چکھا شہ ایکھیں کمپنی ۽

گُشہ کاریگر اس محنت، ده سال براوری ۽
 دیم داش شاہ سلطان اے زالا په سوکھڑی ۽
 گلابی گل ناما آخته، مُہربند^(۱۱) بیشتنی ۽
 جہازے بکھہ ایکھا یک، په مہرنگ سری ۽
 گلابی گل مناں دوستیں شہ ساہا دیم تری ۽
 گلابی گل مُہاندرائیں شہ گلیں اُمتی ۽
 گلابی گل واجھیں مِنڈ، نه لبھی پئے زمی ۽
 گلابی پوپٹے^(۱۲) پُھلتے، منیں روح لئیوڑی^(۱۳) ۽
 گلابی بارغ ایں سرینے سوکھیں بُنھری^(۱۴) ۽
 گلابی بینغ ٿئے وشیں منیں درمان دلی ۽
 گلابی میو ہے چھوٹیں کہ گار کھنت منیں شُذی ۽
 گلابی برف^(۱۵) پیالہ ایں، منیں ساڑت کھنت اندری ۽
 گلابی پریشتنع ٿئے رب ٿئے، جڑشہ ایوکھی ۽
 گلابی شکھل و شیرے، شہ جوئے کوثری ۽
 گلابی گل بہشت پھل منیں بندی کندھری ۽
 گلابی بید داریں سرین لڑی ٿی لکڑی ۽
 گلابی قد سرو ٿئے درشک ایں بُڑزیں بارغی ۽
 گلابی کوکھریں چیترنے، بگی ایں بھڑی ۽
 گلابی چیڑ کھن انت گرندا، رشنٽ چھو جینہری ۽

گلابی کوھ سر پُشتنیں، اے ساڑتیں ہر گھٹری ۽
 گلابی زامُریں درنگ نے اے رستہ اوڈھری ۽
 گلابی سبزیں طوطی نے، کھنٹ وشیں بولڑی ۽
 گلابی چھُر نے گیری (۱۶)، اے جڏی ولھری ۽
 گلابی سیسُونیں مُرگے اے ٻندی چھپشتنی ۽
 گلابی کوئل ایں مُرگے، کھاں بولی ۽ وٺی ۽
 گلابی گل متاہ (۱۷) ایں، میل (۱۸) نیاما ایوکھی ۽
 گلابی سرمہاریں جیدی یانی سنگتی ۽
 گلابی چھاڑدھی ماپیں کھنٹ روشن سرزمی ۽
 گلابی ایں چمن بُلنبُل، اے لئیوکھنٹ پلچھڑی ۽
 گلابی صحب استاریں نشان ایں ظاہری ۽
 گلابی سیزده سالئے غین، کسن و بُوجڑی (۱۹) ۽
 گلابی دامن ۽ ٻندی و کھنٹ چُکھی (۲۰) اڑی ۽
 دم انگل کھنٹ یک روشا حساوا براوری ۽
 دم ۽ زہر کھنٹ اژماں رو ٻندی اوڈھری ۽
 دم ۽ گوانک کھنٹ کھاری مناں بیڑی سری ۽
 دم ۽ بھانکر ۽ زور داث فُسی جھوڑی ۽
 دم ۽ نرم تریں ٹھنکاں کھنٹ گوماں آستغی ۽
 دم ۽ رُعب پھیداری چھغل داث پوتڑی ۽

دے ء ایکھ بیث ندیث شہ اٹمن دیرتی ء
 گوں سہریں ریٹھویں (۱۲) چھمیاں گرنے تی نازکی ء
 انڑزی شہ پلوھ ٹھیل (۲۲) گراں تی دو لڑھی ء
 من رومالے کھناں دستا گرانش آستغی ء
 گلابی وش تھوار وبے میارے باوری ء
 گلابی گل ء سپتار ء کھناں من براوری ء
 نظر و سرال گشت بُزدار وئی پکھری ء
 بلوچی دُریں دیوان نیاما پڈھری ء
 سازانی تہا سپتار بیشی براوری ء
 ہذا حصیرا کھنائی مسینیں پہ دوستی ء دلی ء
 ہے شعر طاہش شوقا گوں مندوست بگٹی ء
 گلابی گل ناما و وئی روح رلی ء
 من ھمین لکھشہ ہنچوکہ وخت کم تری ء

- ۱۔ بہشر۔ بہتر۔ ۲۔ پچھلے پڑی۔ پچھلانی لانمب۔ پچھی ء گنجھے۔ ۳۔ ٹھیٹھل۔ ماڈغ ایں آسک۔
 ۴۔ دونالی ایں تو پک۔ ۵۔ برگڑدن۔ گنڈھی۔ ۶۔ تعویذ۔ نورہ چھپرانی کنڈھی۔ ۷۔
 کنڑیاں۔ پلوہ نیامی مدرک۔ ۸۔ کاجڑ۔ پلوہ مدرکانی شہ دیکی بہر کہ پھونزار جاہ گیرت۔
 ۹۔ آوشک۔ شوربہ۔ ۱۰۔ ڈینگری۔ پھیغ۔ چرپی۔ ۱۱۔ مہربند۔ سیل بند۔ ۱۲۔ پوپٹ۔ پھرڑو۔
 ۱۳۔ لیوڑی کھلونہ۔ ۱۴۔ بنھری۔ پینک۔ ۱۵۔ برف۔ بور۔ ۱۶۔ گیری۔ شانتل۔ ۱۷۔ متاہ۔
 پچھی۔ ۱۸۔ میل۔ ڈیرہ۔ ۱۹۔ بو جڑی۔ کسانیں۔ ۲۰۔ چک۔ بُلو۔ ۲۱۔ ریٹھو۔ سہر نگ
 داشغ۔ ۲۲۔ ٹھیل گرغ۔ درنگ گرغ۔

پروانغ

بیا مئین پولیں پروانغ
 شعرے لکھوں تھی ناما
 دستو دست بول داوانا^(۱)
 گھٹیں رہنگاں^(۲) جکھانا
 میدانا محفل تندوں
 گندانا دیم و صورتا
 مہراں بہر کھنوں کھندانا
 رکھاں شربتی تینگانا
 گنج ایں^(۳) دیم ایں تھی مئے خانا
 پھڑتا ساہیں مئین نذرانا
 دڑداں پھریں مئین تہہ خانا
 بیا کھن مئین دل نے درمانا
 جھٹے بہر کھنوں ارمانا

پھرستہ	مانروال	سکنا (۲)
برال	مانروال	پھولانا
ڈیہہ	علقہاں	گھولانا
بُٹ	مانروال	رولانا
پروانہ	منی	مروہاڑر (۵)
شریں	ڈلگی گل	تے بر (۶)
نخ	ایں نیت	پھریں در
ڈکھ	متین غمانی	اوڈھر (۷)
راجانی	گشینی	ایں سر
وشیں	محلسانی	معتبر
پروانغ	منی	باغ برابر
وشیں	شکھل (۸)	و شیراں در
دستو	دست بیا	بوں کونتر (۹)
شاہی	مہذویں (۱۰)	سوڈاگر
بیا	سوڈائے	کھنوں ساہانی
روش	گوستاخ	انت زہرانی
باری (۱۱)	آختہ	نی مہرانی

جک بھا کرے دئے جانی
 باندی آں من تھی چھمنی
 دو لان (۱۲) ایں گوئر (۱۳) و درم (۱۴) آنی
 دیرا تھے مجک مہمانی
 چھاری آں من تھی مہرانی
 گوئڑتہ بھریں منیں شوقانی
 وھشیں مہر نے بھر لیتوانی (۱۵)
 نیاز و بندغ و جیزدانی (۱۶)
 دست و بھا کر و مہرانی
 دل گرفت ایں ہماں سحرانی (۱۷)
 ماندھا رکھاں تھی رنگانی
 منیں تھی انت بروت بھنگانی
 رکھاں لائز دئے تیگانی (۱۸)
 چُغمی آں دیاں چوپانی
 چھڑو و چھڑ کھناں چُگانی
 دیر بی انت اغم (۱۹) ڈکھانی
 ہا کھن دلگی دوستانی

جی باث سر تھی سلطانی
 پیرا بازیں متنیں ویلانی
 سئی انت و مری نرکھانی
 بُزدار، قیصر و گورشانی
 لیغاری و لند، جکھرانی
 گلیں قوم بلوج نیامی
 قصہہ دراڑیں متنیں ڈردانی
 گون انت قول متنیں مردانی
 تڑے بی تڑے جنگانی
 تھیر کہ بنت سمو نہ گڑانی
 بیا متنیں سگتی برانی
 جوائیں بہر کھنخ زرانی
 باری گوتستہ پ تھاوانی
 من گلا زرلتغ انت راجانی
 پروانغ مخن شب خوناں
 پیشا چھڑ و دل خوناں
 بندی آں مه کھول کھنیناں

دستاں گوں مذے زہریناں
 چھماں پھرستہ پہ چھریناں
 دومی مردم یے بُریناں
 پروانغ تھرا نازیناں
 پچھی گوازیناں وھانغاں
 جیباں من دیاں بازیناں
 پروانغ تھی ماہیں رنگ
 پڑ تھی صورتا پیشہ دنگ
 سریں تھی بارغ و بید تندر
 چھٹے بیامنی نڑی تندر
 رکھا بیا کھنوں ما یاہند
 ساڑت بی انت دلی گلیں بند
 آجو(۱۹) اش غماں بنت سند سند
 بھرے بھر کھن دے بیا بھروند
 پیشا بُت ایں منیں سختو ژند
 پروانغ بیا رُنمبیا نا
 سرین تھی لکڑی لچانا

پھاڙ	موڙغ	تے	چیکانا	
جاد	چوڻھوئے		چھڑڪانا	
چُوری	گوں	کنگڑاں	کڑڪانا	
پھاڙانی	کڑی		شہڪانا	
گوشائ	کھشل	تے	زمڪانا	
پھُلی	تھنگویں		ٿمڪانا	
تعویذ	سینغ	تے	جھلڪانا	
سے	تکلیں	سری	لڑزانا	
نرم ایں	دست	گوں	دستا بنت	
خوشی اثر	دل	تے	کستا (۲۰) بنت	
ناکھام	ایں	غم	ستا بنت	
رکھ پ	چُلخ	۽	وستاد بنت	
لئیوانی	دلا	رستا	بنت	
دوستی	تے	ھَور	جُستا بنت	
دڙمن	گُل	مُھرانت	پستا بنت	
پروانغ	منی		دلجانی	
بیا	منیں	بهر	ڪضوخ	مھرانی

چوری (۲۱) کاپلی کوچانی
 سہر چھم ایں کھفوٹ درنگانی
 طوطی گل بریں باغانی
 وشکی (۲۲) میلخ کوہانی
 دیم تھی تھنگواں سنہڑائیں
 وشیں مہراں تھیں بے بھائیں
 پھرتہ دل منی سادہ نیں
 جادوئی نظر واجھائیں
 ہر روٹ میٹر منیں مرکھائیں
 تنگ ایں دل منی باڑائیں
 گام و گام کھن جھنبا دئے
 ڈینگا دیر نینیے نزٹخ دئے
 دستا بیار گوں دستا دئے
 چھونا منیں دلی ڈیکھو (۲۳) بئے
 بیا منی شکھل و شیرانی
 دوستیں دنگلی میرانی
 دادن زیندغ ایں پیرانی

تھی شریں دروشے مورانی (۲۴)
 سہبر (۲۵) رنگھڑتے چھڑانی
 پھر پھغ مژرو کوہانی
 گواڑغ نرمکی ریجانی
 رشیف ایں تھی پیشانی
 کھند و یک دمے بٹا دئے
 شکرائی (۲۶) شفا چھٹا دئے
 زمزیل ایں پھٹاں بوڑویں
 جھٹے پئے گراں منیناں ٹلیں (۲۷)
 خوشی دمے بیاری دل
 آفداں بی هماں ہشکیں ول
 دیرا بنت غمانی اڑدھل (۲۸)
 تھے منیں سنگتا سنھڑائیے
 گوں میر چیٹھغ ء مُہاندرائیے
 سایانی سرا گل باغ تے
 محلانی بنا سر سا تے یئے
 پروانغ منی جی باشے

شیر و شکھلاں نوشات ہے
پٹ و اطساں پوشات ہے
نر میں ململائیں (۲۹) دوشات ہے
ماڑی ہے بُنا جزاث ہے
کھٹے سرا بنداث ہے
بچھی گوانزغ (۳۰) ہے بنداث ہے
پروانغ منی دلبندیں
گنجیں ڈوبرا تھیں ہندیں
مندوست ہے بذال گوں چنگیں
کھمیں لکھشوں وخت تنگیں

۱۔ داوان۔ دامان۔ ۲۔ رہنگ۔ کوہے ہماں بلندیں پہناذ کہ آنہی۔ ۳۔ گنج۔ خدا تھے۔ ہماں نعمت کہ آنہی ؎ را کئی موی۔ ۴۔ سکنگ۔ دلی امید بر اور نوبتغ۔ ۵۔ مردہ اذر۔ موئی۔ ۶۔ بر۔ میوه۔ ۷۔ اوڈھر۔ پناہ۔ ۸۔ شکھل۔ شکر۔ ۹۔ کونتر۔ کھنی۔ کفوت۔ ۱۰۔ مہزو۔ اوصاف۔ ۱۱۔ باری۔ ویہا۔ بارو۔
۱۲۔ دولاں۔ گوژناک۔ وسہنڑ۔ ۱۳۔ گوڑ۔ پستان۔ ۱۴۔ درم ڈگانی کنڈھی۔ ۱۵۔ جیند۔ جوس۔
۱۶۔ مہروجی۔ لس۔ ۱۷۔ سحر۔ جادو۔ ۱۸۔ تنگ۔ نوش۔ کھنگ۔ ۱۹۔ آجو۔ آزات۔
۲۰۔ کست۔ مستی۔ ۲۱۔ چوری۔ مُرگ۔ چک۔ ۲۲۔ وشکی۔ بری پسانی اسم جمع۔ ۲۳۔ ڈیکھو۔
ٹیکدار۔ ۲۴۔ مور میں مرگ۔ ۲۵۔ سہبر۔ سہر میوه داریں ڈرٹک۔ ۲۶۔ شکر۔ بانزے
یک قسم۔ ۲۷۔ ٹلغ۔ نر میں وسہنڑائیں انداز جُزغ۔ ۲۸۔ اڈھل۔ بڑھک۔ غوطہ۔
۲۹۔ ململ۔ سوتی ایں دھاگہ جڑے نام۔ ۳۰۔ گوانزغ۔ ہندورا۔

شرابی

دست شراواں رختی ۽ بیا
 بیش حال خشتی ۽ بیا
 دیر مدار^(۱) نواں بئے جھٹے
 سغرا پیشا شُشتی ۽ بیا
 روشه پیشا سہشاں سینگار
 چنکھے^(۲) بوئے مُشتتی ۽ بیا
 سُہریں چھمیاں سریمغ کھن بیا
 لا لیں رکھاں رختی ۽ بیا
 مال و مویشاں^(۳) تھیغا سنھاں
 روڑ^(۴) و شنکھاں^(۵) بستتی ۽ بیا
 زائیدع تھی تنگ نواں بنت
 زائخ ایں گوخار ڈشتی ۽ بیا
 تو س^(۶) تھه شہر بلغاں گلاں
 آسرا آفا رختی ۽ بیا
 سَنبر تیار بی شہ ہلکا درکھف
 کھٹ^(۷) و پلنگاں بشتتی ۽ بیا

پلک مزائیں تاکا^(۸) گربل
 رندی لبیتا^(۹) سستتی ۽ بیا
 کسے گونت نواں ٹھتوکے کھنٹ
 بھاتی^(۱۰) آں را گوشتنی ۽ بیا
 نندوں دری دیما ہلکتیغ ۽
 سُہریں کھٹے گشتنی ۽ بیا
 کھندغ و گاھی آں شف روشن بی
 چانہا طاھ و نُرڈتئ ۽ بیا
 زلفاں بوژکھاں شالے کھڑول^(۱۱)
 سیاپیں بُرقہ^(۱۲) درتئ ۽ بیا
 پھاڑ کڑی آں ٹہلکینانا
 جھٹ گوں جھنمبا رُنمبا نا بیا
 نندو نیاذئے لئیو په شوقا
 خوشی نیاما کھندا نا بیا
 لیس و مساگا شوق ے دلا کھن
 آہری^(۱۳) ۽ زیر گندانا بیا
 نزی بی یئے نازاں پختھار^(۱۴)
 گام په نندانا بیا

میلیح وشکی آنی بھیرا
 ذنگلرو بی درکھانا بیا
 ولھر بی چھو ہنچھر بھیرا
 جیڈڑی آں گوں جکھانا بیا
 پھاڑ گزاراں نریناں کھن
 دوستی دگاں تکانا بیا
 من کے گھڑی (۱۵) نے دیرکھنا نند
 ماسخ (۱۶) و گنڈھاں بندانا بیا
 زلفاں سیاہ ماری کھاں تھلاڑو
 لسوغائریں (۱۷) پھٹاں رندانا بیا
 چوڑھو (۱۸) نیاما چیڑاں گون دے
 سانونڑی (۱۹) نوذال (۲۰) گرندانا بیا
 مہر پ شوقا بھاکرو پیچاں
 لکڑ واجھا لچانا (۲۱) بیا
 مینگو ٹنگ مینگھیں رکھ بنت
 پوپٹ (۲۲) واجھا پھرکانا بیا
 سرین (۲۳) گوں بھا کر زورا دور بیث
 نڑی بانا مرکانا (۲۴) بیا

چُپونغ و چُھری یانی وختا
 بھاکر پچاں (۲۵) پہکانا (۲۶) بیا
 نوخ ایں ریشمی آں کھن جانا
 کوکھر واجھا ٹھکانا (۲۷) بیا
 یار منی بیا شکھلڑو تینیں
 ڈنگلڑو بی ڈنگلڑو تینیں
 جھوائیں بندہ شریں بندہ
 موریں دف تھی مہر گلوئیں (۲۸)
 تھے متینیں دوستے من تھی دوستاں
 پختر گند تھی نام کھڑوئیں (۲۹)
 رَوْشِ نَامَ كَھنَ مَنْدُوْسَتَ ۽ پَ
 لَتِيُويٰ، لَيلِي، لَعلَّ تَكْنَطُوْيَينَ (۳۰)

- ۱۔ دیرمدار۔ دیرآمد۔ ۲۔ چنکھ لپ۔ چلو۔ ۳۔ مویش۔ جانورانی جمع۔ ۴۔ روڑ۔ گوخ، کسانیں
 چک۔ ۵۔ شنک۔ بُزء، کسانیں چک۔ ۶۔ تو سخ۔ آف کھنخ۔ ۷۔ کھٹ۔ تھت۔ ۸۔ تاک۔ دروازہ۔
 ۹۔ لتیا۔ ستی یا پھذی آسرا۔ ۱۰۔ بھاتی۔ کھول۔ ۱۱۔ کھڑوں۔ گیہل۔ لڑنگ۔ ۱۲۔ برقة۔ پرده۔
 ۱۳۔ آہری۔ شیشخ۔ ۱۴۔ پتھار۔ نشیتن۔ ۱۵۔ گھڑی۔ دمے۔ جھٹے۔ ۱۶۔ ماسخ۔ پالئے یک نمونہ تے
 ۱۷۔ لوغاز۔ سغر تے دراثیں پھٹ۔ ۱۸۔ چوٹھو۔ سغر پھٹانی۔ صفتی نام۔ ۱۹۔ سانوڑ۔ ساون ماہ۔
 ۲۰۔ نوز۔ ہور۔ ۲۱۔ لخی۔ ڈوڑابیخ۔ ۲۲۔ پوپٹ۔ پھرڑو۔ تلتی۔ ۲۳۔ سرین۔ کمر۔ ۲۴۔ مرکخ۔
 مسکراہٹ۔ ۲۵۔ پیچ۔ ول۔ وکڑ۔ ۲۶۔ پہکخ۔ پھنخ۔ ۲۷۔ ٹہلکخ۔ تھرخ۔ ۲۸۔ گلو۔ دروازہ۔
 ۲۹۔ گھڑو۔ بلند۔ ۳۰۔ کنڑو۔ دانہ۔

ریشم

مرشی ڈرد انت جانا شوخ^(۱) ایں
 ڈکھ و سپتے شعرے نوخ ایں
 ریشم چکھا روح گنوخ ایں
 شوذکہ^(۲) دیشوں دیم بلوخ ایں
 آسے عشقتنے جانا روخ ایں
 کوڑی گونڈیں ڈنمب و دموخ^(۳) ایں
 چوٹی ۽ داں چڑگاں بلوخ ایں
 جان نیاما ڏرداں گشوش ایں
 سینغ ٿهنج ایں ساہ رَووَخ ایں
 اندر سُخته مغر پھروخ ایں
 یڏر ڈر دئے گرند و گروخ ایں
 ڏھدر^(۴) سُخته ہلاں^(۵) جنوخ ایں
 لونہ^(۶) پیلوشن^(۷) پشوخ ایں
 گوژداں بُرانت کاڑچ بہوخ ایں

ٻڌال رڙکنت گرڪ وروخ ایں
 گنڌتی یانی گاھ گهوخ ایں
 بندہ نیستین دست دیوخ ایں
 مردم گل انت گڙيم(٨) گروخ ایں
 شوزکه دیشُو ریشم ایں بندا
 دل منتین باندی پیشٽی رندا
 بندو گوئري(٩) ئے بستي تھندا(١٠)
 دروه کشه وٺ ریشم چندا
 یکبرے گوانک جشٽی وٺ هندا
 دل پُھلشٽی گوں اُلکل و پھندا(١١)
 گُلڈءَ نهَا گوں دهه میں تئي دھندا(١٢)
 سُخته جغر منتین پیش دو هندا
 آسے روخ گُشٽی سند سندھا
 داشه گوں دستاں ریشم چندا
 صورت دیشُو دهله دل منتین
 اُلکل و پھنداں دل منتین نیا سئی

ٹھنڈوک گُشتی من داشہ دفا جی
 رواح گوئشته که یڈر مسین بی
 داٹوں گر اے مال و سریں تھیں
 ہپھی منظور پھر ماں نوی شی
 یڈر نفرت چھمیاں دیشی
 دوستی چوشیں قدر نوی شی
 دل من نہ رنجینہ ریشم یارے
 خدمت داٹوں شہرو دوارے
 گوش من داشتہ حکم تھوارے
 نوکر ثانی مال و دھنارے
 ٹوہو ثانی لک و کشارے
 حسیر من لوٹھ درشکنے دارے
 یڈر گوئشتوں مسین دلیارے
 لانگھو داٹوں شہ راج و رواجاں
 ریشم سینگاڑتوں ہم و سازاں
 سپت بلوجی دیر اندازاں

دیکم من دیث گوں نذر و نیازاں
 بلاؤ ریشم یار کھاں نازاں
 بازیں شوقا دوستی بستوں
 شانِ بلوچی ناموز اشتوں
 دل شہ قوم میاراں شُشتُوں
 ریشم عشق دلا من کشتوں
 دل گوں ریشم زلفاں بستوں
 ژرٹوں دست شہ نفع یا شُشتُوں
 تھیرے ڈردئے جانا سرطتوں (۱۳)
 خوشی آنی چیل آں سستوں
 ریشم نہرا دل منیں ڈرتہ
 چینہر پیشو چھماں گونڑتہ
 روح ۽ یدر ریشم سرطتہ (۱۴)
 اندر در گل ڈرداں چڑتہ
 ریشم روشن پھر ماں نہ گڑتہ
 ظالم روحان ترس نیاختہ

ہر کہ گُشتی اے دل من نداشته
 شوڈ کہ نِشته یا پھاڑ آخته
 آں ہندارا نیاہ^(۱۵) من داشته
 چھُم مُنتیں انظری^(۱۶) بنت اشہ ڈکھاں
 یُدُر نیاہ ایں جیغ مَدرکھاں
 دل باندی ایں یُدُر تکھاں
 ریشم دگ^(۱۷) دف ۽ من جکھاں
 دل شی ریشم رکھاں چُگاں
 ٹھٹوک نہ خنت گوں سُہریں رکھاں
 دیرشہ گِندي بڑ^(۱۸) کھاں وکھاں^(۱۹)
 شکیں گوں ڈرداں پُھر باں ترکاں
 مشکل باز انت ڈرد و غمانی
 سوڈا اے گراں کھپتہ سرانی
 دوستیں شہ ساہا ریشم جانی
 بیشہ حرام مُنتیں وہاں شفافی
 دل شی یدر جیتاں دیانی

جیتاں شہرا بھر کھانی
 ریشم سکھیں ٹھنڈ نہ زانی
 ناہیں پیرا بازا بیانی
 پیش داشتاں توں پیشی نشانی
 فوٹو چھلًا جمع گذانی
 سوچا نیاختوں چھے من گشانی
 دل شی گنداب میارا دیانی
 پرے عشقًا عیویں سخت زوانی
 پہ مردا جوانیں دیردہانی (۲۰)

ہر رنگ لی ویل سہانی
 گارگشتی مئیں نوخ ایں جوانی
 سوختو اشتتی باغ برانی
 گڑتو موسم نیاختہ پھلانی
 نی سیاہیں رنگ ایں پھاغ ولانی (۲۱)
 نی ڈھیں من جانا ڈول ہنجی نے
 زہرنیں ریشم پھول ہنجی نے

وھاو من چھماں اول ہنچی نے
 بیاختیں ششماں قول ہنچی نے
 زہر په دارغا جھول ہنچی نے
 دل شی یدر ریشم ریشم
 آنکہ ستاراں (۲۲) وھشاں تی سرگم
 ریشم ہلکا داشتی آں چھم
 گیراں دلارا شکرائی (۲۳) لم (۲۴)

دیر نوات اش روح ؉ یک دم
 سئی نیاں دوستی دگاں مژدم
 دریگاں بیاختیں اولی موسم
 پیشی ڈول ؉ من بیشاں خادم
 ریشم بھوفاں نیاستوں ہرم
 جاناش دیر نوی انت اے وہم (۲۵)
 نئیں کہ گوں ڈرداں درکھفع ایں دم
 والله ریشم مژدم ے شریں
 شریں شہ شریں پجی آں شریں

ریشم نئیں تہ آں شہر دے بَریں (۲۶)

ریشم مِنڈے ملک مشریں (۲۷)

ریشم دیریں دے منیں دلیاریں

ریشم سُہر و سویٹا باریں

ریشم سُہریں تھنگو (۲۸) تاریں

رشم منیں گُڑی آدھاریں (۲۹)

ریشم سبزیں گل نے کشاریں

ریشم یدر باغ و بہاریں

ریشم لعل ایں مدرک و منظیاریں (۳۰)

ریشم ہیرا موتی نے ہاریں

ریشم کہنی (۳۱) آں گوں اواریں

ریشم ریشمی ایں گُندا باریں

ریشم ٹھٹوک منیں روح تھواریں

ریشم شاہی محل سونہاریں (۳۲)

ریشم گندغ ۽ متیبا تیاریں

ریشم	مور	گلابی	گل
ریشم	باغ	و بہاراں	پہلے
ریشم	گراں	بہائیں	بے ملٹھے
ریشم	درنگی	زامریں	ولے
ریشم	بوجڑی	ایں	بلبلے
ریشم	گل	گلزاریں	تلے (۳۳)
ریشم	مہرئے	پھریں	پلے (۳۴)
ریشم	مور	حیاتی	کھلے (۳۵)
ریشم	پڑدہ	پوشیں	چھلے (۳۶)
ریشم	یاری	بلے	بلے
دل	شی	ریشم	نند تھے گومن
وش	بی	یدر	کھند تھے گومن
پوتی	گنڈھا	بند	تھے گومن
بانگہہ	سغرا ند (۳۷)	(۳۷)	تھے گومن
رکھاں	کھن	یاہند	تھے گومن
دل	کُشہ	باندی	ریشم پری

فرماشے کُشہ مہرگل مری ۴
 مِرا تھہ ریشم زہرا کھنڈی ۵
 کھول تھہ یلدے ہلک دری ۶
 اڑمن شہ بیا زیر مہر بھری (۳۸) ۷

پھرستہ پہ مندوسٹ باز شذی (۳۹) ۸

ناہیں، تھہ دے ولی ۹ من دے ولی ۱۰
 خوش باشے گوں شوقا پھندی ۱۱

۱۔ شوخ۔ زور۔ بڑ۔ ۲۔ شوڈ کہ۔ آں وخت کہ۔ ۳۔ دمونخ۔ گڈی ساہ۔ قریب المگ۔ ۴۔ ڈھڈر۔ سینغ۔
 پہلی آنی ہڈ۔ ۵۔ لونہڑ، گریں لوار۔ ۶۔ ھل۔ ڈڑ دے چھنگار۔ ۷۔ پیلو شخ۔ لپیٹ ۸۔ مہ آرغ۔ ۸۔ گڑیم۔
 میاردار کنگ۔ ۹۔ بندو گوت۔ گڑ دن ۱۰۔ شپتیغیں بند۔ ۱۱۔ تھنڈ۔ یک دراٹیں ریزے آنہی رابازیں بند لوخ
 بستی بنت۔ ہر یک بند لوخ ۱۱ گوں جدائیں گوت وک بندے جنت۔ ۱۲۔ پھنڈ۔ ھلکی۔ دروہ
 ۱۲۔ دھندا۔ کھڑ۔ گزارہ۔ ۱۳۔ سڑپتوں۔ سہشوں۔ ۱۴۔ سڑتہ۔ سنہالث۔ ۱۵۔ پناہ۔ نگاہ۔ ۱۶۔ انظری۔
 ارس۔ ۱۷۔ دگ۔ راہ۔ ۱۸۔ بڑ۔ ترہوخ۔ ۱۹۔ وکھ۔ قدم۔ ۲۰۔ دیردہان۔ دوراندیش۔ ۲۱۔ پھاغ ول۔
 پھاغ وکڑ۔ ۲۲۔ ستار۔ یک سازے نام۔ ۲۳۔ کم۔ جھیٹ۔ ۲۴۔ شکرا۔ بانزے یک قسم۔ ۲۵۔ وہم۔
 گزرتی۔ ۲۶۔ بڑ۔ ویران۔ ۲۷۔ مشر۔ مشہور۔ ۲۸۔ تھنگو۔ سونا۔ ۲۹۔ آدھار۔ ٹیک۔ ۳۰۔ منظیار۔
 کنڈھی۔ مدرک نے جمع۔ ۳۱۔ کہنی کفوت۔ کوئتر۔ ۳۲۔ سونہار۔ حسن نے جمع۔ ۳۳۔ تل۔ کسانی
 واڑی۔ ۳۴۔ پل۔ ذخیرہ جاہ۔ اغبار جاہ۔ ۳۵۔ ھل۔ کھڑی۔ اصلو گھل۔ یک کانو نے شہ جہڑ غ ایں جب
 ناییں۔ ۳۶۔ چھل۔ ہما پر دہ ناییں کہ دیما شہ سوا پھندی کلیں عضبا ابدین کھفت۔ ۳۷۔ سغر رندغ۔ سغر
 شوڈا شہ پیش پشتا سر زید غ و پھانی گلغ۔ ۳۸۔ بھری۔ ہما بڈ کہ سغر سرا زیر جیٹ۔ ۳۹۔ شذی۔ لگھڑ۔

گورغ ایں گونج

شعرانی رلی کھایت دلا را ناغمانی
 سپت ایں گورغ ایں گونج ہے، ولعل دروشماني
 اے سندھنے کوہ سرمول^(۱) ایں، گشیني امسرانی
 اے سرپشتاں^(۲) مہ بندی ساڑتیں کوکھر تھرونگلانی^(۳)
 ہذا یا جوڑ^(۴) ش رشیف، سوادھی صورتاني
 بالاذ بیگھی درین ہے، وگوناف بُڑز سرانی
 پھونزا ٹمکغ^(۵) ایں پھلی چھو استار بانگھانی
 گردیں بگڑیں دیم ایں چھو ماہ ہے چھاڑ دہانی
 بُروان^(۶) ڈنگ^(۷) شیفغ^(۸) پھونز، پھم انت آسکانی
 جُزی ٹیٹھلو بھیرا، اے آہو بنتیشلانی^(۹)
 پھطاں گوں عطراں شوذی، اے کہنی کوہ سرانی
 دیم دامنا زلف انت، چو گنچہ پیغانی
 دوست سہرڑی ایں چھم، دو تھیرانت رائیفلانی
 پشکا زرہری ایرانت، چیلک نورہانی^(۱۰)
 شمال^(۱۱) ایں سینغ چکھا، دو گوڑو انت گرانی

پلپیٹ سرا بُر امروود چھو ایرینت و شبرانی
 مُساگا گوں دف ء سہر کھنست، طوطی با غچہانی
 آموریں (۱۲) شہ رکھاں، ٹھٹوک کھاینت باورانی
 گوں نازاں گران تی انداز حدیث و نُغدہانی
 کھندو خ ایں دف و دنخان آں موتی قیمتانی
 بالاذارا دروشم کھایاں کچپ (۱۳) لکڑانی
 دودست (۱۴) ء سغر لو غاڑیں (۱۵) اے ملگوریں پھٹانی
 چیڑاں سغر کھنست جُزی ته گرند بنت بیگہانی
 گاماں ناز نے پ زیری گشینی مہشرانی ء
 سے تک ایں سری سرمول ایں نرم ایں ولزہانی (۱۷)
 پھری (۱۸) بخمل (۱۹) و پٹاں اے باںک بنمبوانی (۲۰)
 رندانی پَھذا زامر (۲۱) رُذانت پھل گواڑغانی
 تھر فوخ ایں متور لمنی، پھل سبزیں ساڑنگانی
 یڈر فون نی دستا، گران ایں قیمتانی
 بندی پھڈو نا مانیں، مسینیں دوستی نمبرانی
 پھٹانی نیامغ ء مینیکاں کھنست لکھینی مسینیں جانی
 ہلو ء شہ سرا جی کھنست من جی و صدقہانی
 جیڈی آں گوں ٹھٹوک کھنست جی آں دامسینی نامی

مہرال ماناں تی شکھل (۲۲) و وَطْی (۲۳) شربتائی
 مُہاندرا نیستیں اے شہرا، منیں دوست دروشمانی
 پھیاڙغ بیشتو رب ء طاہشہ بر میوہانی
 شاعر بگٹی مندوست من کھمیں لکھگانی
 قصہ بازنی دیما اے ہحسن و دروشمانی
 حسدی ے نواں بیشگفت نیاہ (۲۴) کھنست ناغمانی
 که چھماں ماناں ٿش شوشوخ ایں درمان (۲۵) گونڈلانی (۲۶)
 حُذا حسیرا کھنا دوستا، مواه (۲۷) باڻی جوانی

- ۱- سرمول- پیشی گراں بہا۔ ۲- سرپشت- کوہ سرچوٹی ائیڑہ۔ ۳- تھر و نگل- ڈالبار- ڈالا۔
- ۴- رشیف- بے عیب۔ ۵- ٹمکغ- دیریں رژنانی۔ ۶- بروان- ابرو۔ ۷- ڈنگ- گنڈھی۔
- ۸- شفیع- سرمہ والا سلائی۔ ۹- بجیفخ- یک بوٹی ے نام۔ ۱۰- نورہ- چاندی۔ ۱۱- شمال- لعل ٹین۔
- ۱۲- آمور- ڈشروا۔ ۱۳- کچپ- دریاپندرے اندری ڈغار۔ ۱۴- دوست- دوھرش۔ ۱۵- لوگاڑ- سغر
- دراثیں پھٹ۔ ۱۶- مشہر- مشہور۔ نامدارے۔ ولزہ- پھروپوشک۔ ۱۸- پھر غ- استعمال کنخ۔
- ۱۹- نجمیں- گذئے یک قسم ے ۲۰- نہمبو- رعب داریں دراثیں قد۔ ۲۱- زامر- گواڑخ- متور۔
- لمبی- ساڑنگ بوجھانی نام انت۔ ۲۲- شکھل- سنگ مصری۔ ۲۳- وَطی- کسانیں گدھ۔ ۲۴- نیاہ- نظر بد۔ ۲۵- درمان- بارود۔ ۲۶- گونڈل- گوڑواریں تھیر۔ ۲۷- مواه- مبارک۔

پیرہ ارمان

اوھ پیرہ تھے صدقہ باشے
 صدقہ باشے اوکس مہ تر یٹاشے (۱)
 کہ مارا شہ مسکیفاء (۲) رہائیں شے
 گوں گندغ ایں رنگا آنستغ نے چھونا
 کہ بیروے گڑبینغ پہذا نتیشتنے
 نئیں کہ تھی ڈاہے پُجشا پیشا
 نئیں تھرا بیشہ دیم چھروخ نے
 نیام گرا پلزاہو (۳) نویشہ کس
 آنستو او طاق نے جتنے چوشیں
 کہ تھرا گڑے نوخ پہذا نیستہ
 نشتغ نے جان دواز دیں بندال
 دہشتہ تھی ء دل گُشہ گونزور
 لڑزغ نے دست پھاڑاں را مانا ختہ
 پچھنخ (۴) نے سوچ نیامغ ء داشتے

من کہ نی رندال دیر گیراں
 گوستغ ایں وخت گھڑو و گلاؤ
 کہ بلوچی پ غیرت و نگا
 چختریں کار شہ بیث شنت دستا
 چختریں پھاذان ء گُشت شف کاہ
 نیم پ زہرو حون گری حونساں^(۵)
 نیم پ شوق و عاشقی نیازاں^(۶)
 کوٹھوے تاریں بیث شنت لانگھو
 ایکھ و یکھی ء سگقی نیست اث
 گہ نواں کسے بُرو دفاترام^(۷) داث
 تھوروے^(۸) بچھانی سرا گیزی
 من دل نے نیاما وعدہ یکھش
 ہر رنگیں جنگے پینے سرا بوشنی
 پھاذ پھذی رندال پ نہ گڑدبی انت
 گوں ہماں شف جزاں زمی جسکت^(۹)

سومری (۱۰) سہشان گوں کھڑو بیثنت

پھاڑ کٹ گڑو دوناں به اندامی
 گھتریں راجانی گشینی آں
 صورتی سے لوڈیں سبک گاماں
 مہشیریں قومانی مزن شاناں
 طیطھلی درفشاں وٹی جانا
 بیث ثنت سنجھونا اش سینگار
 حنیرکی ہوت (۱۱) پ گندغ شوقا
 چھم من ریشان داشتہ تش یڈر
 سیر نوی ثنت شہ دیم دیدارا
 شاہو پیرہ تھ بلهہ (۱۲) باشے
 نی ہماں ریشانی پھٹے سیاہ نئیں
 تھنگویں دیم نے پوست کر شکوئیں (۱۳)
 ڈیہوی (۱۴) بالاڈ ڈگ ایں نشتو
 کہ دزمون نے دیشی لڑڑت پیشا
 دیر کھوشتاث و نیاخت ثنت نزی

نی ہماں جوہاں پیرہا نڑتہ
 کھٹیلشو دیر کھڈے چھغل داشئی
 عضبہاں آزارے کھڑو بیشہ
 چھم اشہ دیر گندال بغا بیشنت
 من بھرا سیاہیں عینک ایر انت
 ڈولڑوئی ۽ ڈانگ (۱۵) من دستیں
 جڑغ وختا جوان تریں دگاں
 پھولگاں چھم کہ طاپراں بارے
 پھاڑ گوں پھاڑان نے اڑانت جکھنت
 مردم گندانت پختراں (۱۶) کھار انت
 کستریں رُنمب انت ذرگر انت کھاینت
 آستع ایں ٹھٹوکاں گوں دیشنت پنتحاں (۱۷)
 بیاو نند مندوست کہ صبر جوانیں
 گوش ہمے ٹھٹوک اشکن انت یڈر
 زہر گیرت دل کھنت پیرہا بد دعا
 آخرا پیرہ شہ ذر رسا دیرئے

تھے دے بیا ختیں شئے من تھرا دیشیں
 تھی دے بُتے و پیشیں بالاذے
 گندغا پیاختیں شئے مناں چھماں
 جنگ میدان منے پیشیں داوانے
 دیر و نزخ ء تی مویشیں کس
 نیامغ ء پلزاہو میاختیں شنت
 من تھرا سُہریں گونڈلاں بستیں
 بُشیں سر تھی نیزغال رُڑتیں
 لاش تھی بڑی تھولگاں واڑتیں
 آخراء ہچو نوی اژمن
 نی ہے ارمان براں گورا
 یک دے تندائ و دل ء سوچاں
 اش ہے رنگا موت باز جوانیں
 کہ دیر و نزیخائے کھن انت گرے انت
 چو مَوی پیرہ باڑت و ہوشینی
 ترپڑاں (۱۸) تی مردم دینیت چکھاں

بَنْجَ وَبَرَاثِ يَا سِينَ ءَ پَطْهُنْتِ نِنْدِ اَنْتِ
 دَزِ دَعَا بَنْتِ وَ لَوْطَهَانِ مَسْنِيْنِ مُوتَاهِ
 گُوَنْرِ حَذَايَا مَسْنِيْنِ يَدِرِيْسِ سَوَالِيْسِ
 گَهَتِرِيْسِ رَنْگَاهُوْنِ بَاطِرِ وَ سَنْجَهَانِ

- ۱- تریش - چهارغ - ۲- مسکیف - بوناں گوں میینغ ایں جسم - ۳- پلز اہو - صلاحی - ۴- چھپنگ -
 سوچنگ - دیر گندی - ۵- حُونس - اصل حُونے - لغتی معنی ایں تکبر - ۶- نیاز - ۷- منحر گوں -
 ۸- دف تھرام دنیغ - دف گندغ کھنگ - ۹- جسکخ، لڑزغ - ۱۰- سومری -
 چھونا سومرا یانی دور حکومت، بادشاہزادی یانی لقب اش - نی ایں وخت کا ڈانی صفتی نام ایں -
 ۱۱- ہوت - بلوج قوم یئے نیاما یک تمنے - مردوشی صفتا مہ شماریں - ۱۲- بلہہ - صدقہہ -
 ۱۳- کرشکو گھنخ دار - ۱۴- ڈیہو - چیتا - ۱۵- ڈانگ - لٹھ - ۱۶- چتھر - چکھ - عیب دلخ -
 ۱۷- پنچھ - نصیحت - ۱۸- تر پڑ - اوچھڑ -

گنج ایں وطن بلوچستان نامَء

بلوچستان گنج ایں سرزمی، شاداب و گلزاریں
 امن و عاشقی جاہ ایں، اے براثی مہر نے بازاریں
 بہاں تی لہڑو کایز، سُہر ولعلانی، مہ کوه پُشتان
 سرے کوہ و داوان سبزو پھُل انت، مہر نے دست کشتناں
 گڑپیں بازارو ہٹلانی دفا دوستی نے پرچاریں
 رغام و سانوڑی سبزیں مجڑاں شہ جینہر نے گوار انت
 پیاف ایں کچھاں سبزتاخ، بنت سُہر پھُل ہوشغاں دارانت
 چھیاریں پلوں جوہاناں میوہ، دان نے انہماریں
 چھیاریں موسمان تی وش، گوں براثی دُریں دیوان اء
 بُندیں چلتیں و مکران، دنے کو ہے سلیمان اء
 بلوچی چھاپ، سازو زیمرو نظر سر دُھوکاریں
 بلوچستان امن و عاشقی، حُسن گلستان ایں
 جُوانسال، توکلی، سَمَو، مرید و حانی اء داستان ایں

امیر چاگر و بیور غ، سخن نو ذبند شاہ کاریں
بلوچستان ورنا و زگ، ولی وطن اپے یک قول انت
سراء قربان کھن انت وطن اپے، دُزیں دُرمناں نئے لفت
په حملہ آواراں اے قوم، نہ پُروشیں لوه دیواریں
گوں مندوست ء دعا گوانٹ، بلوچستان زانہ یزد غ
بلوچستان ہروختا و ہر ہندا باش سر سبز غ
ہے منے پیر کھی بولک، اے لعل و پھل بانامداریں

میریں بلوچ

بلوچ اوذے کہ بنت ، میریں بلوچ انت
 بلوچ سرمست و سر زوریں بلوچ انت
 نشان انت وٹ بلوچ ، پھول نہ لوٹ انت
 گنوخ شلیں و جڑ جئوریں بلوچ انت
 بلوچ کل زہم جن و نریان سوار انت
 مداماں مردِ مرخوریں بلوچ انت
 کھن انت تاراج شہراں زخم زورا
 شہ شاہاں سکھ شہزوریں بلوچ انت
 بلوچ ہنچ حاکمی حکماں نہ من انت
 اے نندانت گرگوناں گئوریں بلوچ انت
 سرا چ لیڑوی باران ؎ زیرانت
 چڑانت ٹھیراں اے زونگ زوریں بلوچ انت
 کمربستہ یاں کُرتی دامنا گوں

نراں چیٹھنٹ، تھرند ڈوریں بلوج انت
 بلوچی زیست ایں شان و حج و غیرت
 بذی آں پہ بلوج سوریں بلوج انت
 بلوچوں ما منے ہندیں کوہ سلیمان
 بلوج بنھڑا کہ بنت، زوریں بلوج انت
 بلوچی سر نہ پاریزیں یک نام تے
 اصل کوہ کھوڑ و بند بھوریں بلوج انت
 شا گندے ہر ہندا مندوست گلٹی
 کچھری یاں سر موریں بلوج انت

کھڑو بی بانہڑاں پولش

تھرا سنجھالثو بازیں شُذی داہاں کعغا انت
تھے پینگاں چیٹھغا گوں، وشاں، شُذا مژدم مرغا انت

ہے ہلک و حویلنے گوڑدریں ہاخاں مه کھپتی آں
شے بے سیشیں بزیں کھونڈانی، چھرداں گھٹ بھرغا انت

ہماں نج دعائی دستانی، دلارا دنزاں سالانی
حراماں بزیں پوست سرا بو چھاٹ گرغا انت

ہماں بے واڑیں سکھ نج، کوہاں بستتی آں لافا
ہڑی ہروخت اشہ گنج ایں درا گوڑدا ورغا انت

لغوریں لُدّواں واڑتؤنی ہر دخت کھوراں کھینا شے
اصل حقداریں چکھانی، شُذ ۽ انظری بہغا انت

کھڑو بی بانہڑاں پھولش، ہمیڈا پھڑتہ لبھنٹ لعل
آل بے مسٹھیں مدرک مه گلراں کھپتو گلغا انت

تھے کھن سوچا من مندوست ہر کہ گوشۂ فائدہ تھی ایں
کہ تھی جوہاں دان وگک، اے گل تُروٹا رَوَغانٰ انت

مناں طالبِ علم نے شوق ایں مناں
من اُستادِ ادب ء دلا گوں کھناں

مناں مکھیں ماث سینگھارغ ایں
لغن آف وچانہا وٹ کھاوارغ ایں

کتاوان و جڑاں گرا پھراغ ایں
صواحا گوں شوقا سکول لڑاں

سواہپت بی طائیم گلو کھلی
شہ گھنٹی ء رندا ترانہ ء بی

کیے دیم جگھیث دعا ء پڑھی
من قطار نیاما شہ دلگوش باں

کلاسا مسینیں اُستاد کھتیث پیگھا
سبق داث و لکھتیث بورڈ سرا

زوانی ۽ ڏسیت په سمجھینغا
من کاپی ۽ کھولان و لکھاں پڑھاں

سبق گل نصیحت و تاریخاں تی
ریاضی، هنر علم کیمیا گری

ادب، نیاز و نوڑت حُذا بندگی
دلا یاد داراں ہماں نُخدہاں

کھاں اُستاد ٹھٹھو کے من دست بند باں
ادب، انتظارا گوں پابند باں

dfa جی ۽ کھاراں شکرمند باں
شہ تعمیل کھنو خاں سر ۽ من روایاں

ہماں کہ سبقاً متنیں استاد داٹ
ہماہی ۽ اژمن شہ اشکنث متنیں ماٹ

پهذا کھنیٹ سوالان ءا پُرسی مئیں برات
گوں معنی و تشریع ولدی دیاں

من نسلًا گریباں منے ملکیں گریب
مناں زیب مندوست علم باش نصیب

حُذایا ہماں روشن کھنست عنقریب
وطن سبز و پُھل بیش گوں علم گھماں

زوان خاطرا

ما په زوان خاطرا گال پوشو یا ہند کشہ انت
 اُمید ہے ما ایرکشہ، کھتیڈاں بلوج ورنا پڑھنست
 قوماں گوں قوم بیثنت اوار، گال منئے بلوچی گھر تغفت
 چینے ولی منئے غفلتا، دومی زوان ما ژرٹغ انت
 زانیدغ ایں مردیں ہماں رسم وزوان ۽ دوست کھن انت
 وشیں زوان گوہرا، آؤخ ایں نسلا را دیثنت
 منئے گوترا دیباں عرض ایں اے گاربیشغ ایں گالاں چھن انت
 پھیریں شہ مردانی دفا، ٹھوکاں بلوچی آں گرانٹ
 دیری ایں شعرو شاعری، گالاں دلا گوں بشکن انت
 لکھنست کتاوانی تھا دیریں دا دستاں بھر کھن انت
 چھونا دوز و زوان، دوبار گوں پھلاں رُذانت
 وشیں زوان نعمتاش سرپد بلوچی گلکیں پہ بنت

